

XXIII. ÉVFOLYAM

5. SZÁM

1978. MÁJUS

ÁRA: 60 FILLÉR

POSTÁS DOLGOZÓ

A POSTÁSOK SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA

A Pécsi Postaigazgatóság nyerte el az MSZMP KB jubileumi zászlóját

— Szocialista építésünk eddigi szakaszában sok dicső emlékeztető munkaversenyről tudunk. Ezek mindig összekapcsolódtak népünk történelmének nevezetes évfordulóival, a nemzetközi munkásmozgalom, a haladó világ győzelmeivel.

— A múlt évben folytatott munkaverseny a Nagy Októberi Szocialista Forradalom győzelmeinek 60. évfordulójára indult. A verseny célját, résztvevőit, eredményeit illetően kiemelkedő sikereket hozott. Számunkra igen értékesek azok az eredmények, amelyek előrehaladásunkat, elért életszínvonalunkat biztosítják, de a jelen és a jövő szempontjából különös fontosságot tulajdonítunk a verseny politikai értékének — mondta Jakab Sándor, az MSZMP Központi Bizottságának tagja azon az ünnepélyen, amelyen átadta a Pécsi Postaigazgatóság vezetőjének Varga Sándornak az MSZMP KB jubileumi zászlóját az említett munkaversenyben elért kiváló eredmények elismeréseként.

Jakab Sándor köszöntőjében arra emlékeztette az ünnepes résztvevőit, hogy ez az elismerés egyúttal valamennyi postás dolgozó munkájának

elismerése, jelzi azt, hogy a párt és a kormány nagyra értékeli azokat az erőfeszítéseket, amelyeket a postások a népgazdaság és a lakosság postai és távközlési szolgáltatásokkal való ellátásáért fejtenek.

A Központi Bizottság tisztában van azzal, hogy a posta jó vagy kevésbé jó munkája a lakosság közérzetét is jelentősen befolyásolja, azon felül, hogy kihat a népgazdaság más területeinek tevékenységére. Ezért foglalkozott a párt illetékes szerve a közelmúltban a posta és a távközlés helyzetével. Felkérte az Országos Tervhivatalt, hogy az illetékes minisztériumok bevonásával vizsgálja meg, milyen mértékben növelhetők a hírközlési szolgáltatások gyorsabb ütemű fejlesztéséhez szükséges népgazdasági ráfordítások, milyen intézkedésekkel biztosítható az ipari háttér. A fejlesztésnél a párt számított a belső tartalékok feltárára, valamint a posta és az ipar együttműködésének javítására. Vizsgálta a postás dolgozók bér- és jövedelemhelyzetének alakulását is, és úgy ítélte meg, hogy szükségesnek tart bizonyos intézkedéseket.

megnyerte a Ki tud többet? Szovjetunióról? vetélkedő postai döntőjét. Társadalmi vállalásaik is kiváló eredményeket hoztak. Csak Pécs város

területén 66 brigád 16 113 társadalmi munkaórát teljesített. Az ifjúsági egyéni versenyben 446 fiatal vett részt, s közülük 233-an el is nyerték a Kiváló címet.

Munkaszervezési intézkedések

A munkaverseny feltételeit a szakvezetőknek kell megteremteniük. Ahhoz, hogy a szolgáltatások iránti igényeket minél teljesebben kielégíthessék, hogy a megnövekedett forgalmat az arányosan nem javuló műszaki körülmények közepette a panaszok számának csökkentésével bonyolíthassák le, a dolgozók lelkiismeretes munkája és lelkesedése mellett munkaszervezési intézkedésekre is szükség volt.

Igen jó eredményeket sikerült elérni a távközlési szolgálatban. Egy-egy központ bővítése magától értetődően megelégedést kelt az újonnan bekapcsolt állomások előfizetőinek körében. A belső tartalékok feltáráának szempontjából viszont jóval jelentősebb eredményeket hoznak a forgalom szervezési intézkedések. Így például az erősen igénybe vett állomások átcsoportosításával sikerült Pécs központjának forgalmát az egyes kapcsolómezők között egyenletesen elosztani. Sorozatos számok kiadásával javult az alközpontok hívhatósága. Feltűnő sikerrel csökkentették a várakozási időt a bejelentő, táviratfelvevő és tudakozó munkahelyeken, azzal, hogy a feljüket irányuló hívások fogadására meghatározott sávokkal külön munkahelyeket létesítettek.

A postaforgalmi szolgálat minőségének és a dolgozók munkakörülményeinek javítása mögött is megtalálhatók a szervezési intézkedések. Új postahivatalok építésének, mások felújításának, korszerű

hírlappavilonok felállításának, a gépkocsialomány fejlesztésének, kezelési kiségek beszerzésének előnyeit mind a dolgozók, mind az igénybevevők természetesen élvezik. Nem lebecsülendő azonban a díjleltételes rendszerben részt vevők és a fiókberlők, valamint a zások befizetések számának növelésével, a zárlatkezelések és indítások helyes megszervezésével, a zárlatmaradások, valamint a kézbesítésszolgálat szüneteléseinek csökkentésével elért minőségjavulás sem.

A végrehajtók és irányítók jó együttműködéséből, a társadalmi szervezetek támogatásával, elismerésre méltó teljesítmények születtek a jubileumi versenyben. Babért ezúttal a pécsi arattak, de nem sokkal maradtak el mögöttük eredményességben azok a postászervek sem, amelyeknek a Kiváló Igazgatóság cím mellé nem jutott zászló, vagy amelyek „mindössze” elismerő vagy dicsőítő oklevelet kaptak. Sőt, köszönet illeti becsületes helytállásukért azoknak a postaszerveknek a dolgozóit is, amelyeket talán valamilyen rajtuk kívül álló ok üttött el a szépen hangzó magasabb kitüntetésről. A jól végzett munka által nyújtott elégedettség sem megvetendő érzés. A szocialista építőmunka tovább folyik, feladataink bőven vannak, a becsületes, lelkes munka, a körülmények kedvező alakulásával mindenki számára megköszönhető az elismerésekben is kifejezésre jutó sikereket. Benda István

A jók között a legjobbak

A postás dolgozók erőfeszítéseikkel kiérdemelték a Központi Bizottság legmagasabb fokú elismerését, a jubileumi zászlót. Illeszkedik azonban, hogy a megítélt kitüntetés a jók közül is a legjobbak birtokolták. Miért éppen a Pécsi Postaigazgatóságra esett a választás?

A Nagy Októberi Szocialista Forradalom 60. évfordulójának jegyében lezajlott 1977. évi szocialista munkaverseny eredményeinek alapján benyújtott pályázatok elbírálása során a Postavezérgazgatóság és a Postások Szakszervezetének Elnöksége a Kiváló Igazgatóság címre javasolt három pályázó közül az első helyre a Pécsi Postaigazgatóságot tartotta legalkalmasabbnak, egyúttal érdemesnek ítélte arra is, hogy a jubileumi zászló elnyerésére is felterjessze. (A másik két postaszerv, a Budapest vidéki Postaigazgatóság, valamint a Posta Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság avatásnapjának lapunk 4. oldalán közlünk tudósítást.)

Mindössze mutatóba említünk meg néhányat a kiváló teljesítményekből:

- a tervezett árbevételének 3,2 százalékos emelkedése mellett ráfordítási hányadát 1,9 százalékkal csökkentette;
- a termelékenységét 4,8 százalékkal növelte;
- fenntartási tervét 102,6 százalékkal teljesítette;
- a postai és távközlési szolgálat minőségi mutatóit tovább javította, különösen jó eredményeket ért el a panaszok számának csökkentésében;
- szociális és kulturális beruházási tervét 116, a dolgozók élet- és munkakörülményeinek javítását, a munkabiztonság fokozását szolgáló előirányzatát 121,8 százalékkal teljesítette.

A munkaverseny győztesei a dolgozók, az ő jó munkájukat

Jakab Sándor, a Központi Bizottság tagja, köszönti a Pécsi Postaigazgatóság dolgozóit. Az elnökség első sorában helyet foglal Varga Sándor, a Pécsi Postaigazgatóság vezetője, Horn Dezső miniszterhelyettes, a posta vezérgazdája és Besenyi Miklós, a Postások Szakszervezetének főtákará

Gyermeknapra gondolatok

Immár több mint egy negyedszázada ünnepeljük Magyarországon a nemzetközi gyermeknapot. Az első fővárosi ünnepségen csak felnőttek vettek részt. Ma már színes rendezvénysorozatok gazdagítják ezt a nemes ünnepet.

Óvodák, iskolák pedagógusai szerveznek vidám programokat. Találkoznak gyerekeink kedvenc mesealakjaikkal a szabadtéri színpadokon, részt vehetnek az aszfalt rajzversenyeken és szeretettel várja őket a Vidám Park. Kedvükre játszhatnak, versenghetnek, szórakozhatnak. Ez a nap csak az övék, az ő ünnepük.

Boldogság és büszkeség tölti el szívünket a sok egészséges, nevető, vidám gyermek arc láttán. Nekünk is az az ünnep, ha a gyerekeinket boldognak látjuk, hiszen mindent értünk teszünk, az ő békés, gondtalan jövőjük megvalósulására.

Ebben a felemelő munkában az állami és társadalmi szervek biztosítják az alapvető feltételeket. Azt, hogy a szülők gyermekeiket egészséges, nyugodt, békés körülmények között nevelhessék, az otthon biztonságát adó keretei között. A sok modern új lakás építése, a lakásvásárlási hozzájárulás kedvezményének gyermekeknekénti összege komoly anyagi segítséget nyújt a családoknak. A bölcsődék, óvodák és iskolák építése mind a gyermekek egészséges szellemi és testi fejlődését szolgálja. A családok és gyermekek szervezett üdültetése és segélyezése hozzájárul a gyermekek és családok megbecsüléséhez. Talán a legnagyobb segítséget a gyermekgondozási segély jelenti. Biztosítja az anya számára, hogy 3 éves koráig nevelhesse és a nap minden órájában szeretettel, gondoskodással vehesse körül gyermekét.

Társadalmunk mindent megtesz, hogy gyermekeinket békés, nyugodt körülmények között nevelhessük. Szeretnénk, ha gyermekeink soha sem ismerhették meg, hogy mi a nélkülözés, a szenvedés az éhség. A háború borzalmaikat csak filmeken látjuk, a gyilkos fegyverekkel soha ne találkozzanak, maradjon számukra játékként a számháború.

Sajnos, nem mindenhol tudják biztosítani a gyerekek neveléséhez a miénkhöz hasonló körülményeket. Túl sok gyermek él embertelen körülmények között. Sok gyermek előtt smertlen a jóllakottság érzése. Ezentől tízmillió gyermek ér meg az ötödik születésnapját, éhen hal. Latin-amerikai gyermekáldozatot hoz. Rio de Janeiróban a páneiműveket gyermekorvos-kongresszuson ezt így fogalmazták meg: „Harmadik másodpercenként egy gyermeket ragad el az éhhalál. A fejlődő országokban 350 millió gyermek a mini-

mumát kapja meg annak, ami elengedhetetlen a táplálkozáshoz, egészségéhez, művelődéséhez.

Hazánkban a munkaerőhiány okoz gondot, sok országban a munkanélküliség. A szülők legszebb álma teljesül, ha munkát kapnak és dolgozhatnak. Rendszerint azonban csak a férfiak egy része kap munkát. Az, hogy a nő, az anya is dolgozzon, merész elképzelés. És ha mégis, akkor faturól a városba hosszú utat kell megtennie és őrizetlenül hagyja gyermekét. Keresetük gyakran alig vagy egyáltalán nem fedezi a család lételemmumát. Nehéz munkájukkal még a kenyérre való is alig tudják megkeresni. Ők a napi betevő falatért harcolnak, hogy gyermekeiknek enni adhassanak.

Az ENSZ az 1979. évet a gyermekek évének nyilvánította, emlékeztetve arra, hogy a gyermekeknek is vannak jogaik. A gyermeki jogok szinte hemzsegek a papíron. A jövő év eseményeit előkészítő kiadványokban tömörkedik — az ENSZ nyilatkozatában nem is szereplő — jogról olvashatunk: A gyermeknek joga van az ivóvízhez, a játékhoz, a jól tervezett városhoz. Joga van a mosolyhoz, a jóllakottsághoz és az emberhez méltó körülmények közötti élethez.

A gyermeknek joga van egymás megsegítéséhez... társadalomban, közösségben azonban a jog fogalma elképzelhetetlen kötelezettségek nélkül, így inkább kötelesség, hogy a maga módján kifejezze együttérzését gyerekeivel. Gyermekünk a jövő évben ismerkedni fognak a fejlődő országokban élő társaikkal. Rajzolni, énekelni, táncolni, barkácsolni fognak, amint ezt az UNICEF Magyar Nemzeti Bizottsága tervezi. Alkotásaik, előadásai, emléktárgyai ellenértékét a gyermekszolidaritási alaprak juttatják el.

Nekünk, szülőknek sem lehet elegendő, hogy a mi gyermekeink boldogok, hiszen minden szülőnek ez a vágya, a világ bármely részén éljen is. Intégnemelyista kötelességünk, hogy támogassuk azt a mozgalmat, amely a gyermekek boldogságáért indult. Egyetlen ember sem tehet arról, hogy hol, milyen körülmények közé született, de mindenkinek joga van az emberhez méltó élethez.

Mi, magyar szülők mindent megteszünk, hogy a világon élő összes gyermekek megismerjék jogukat, és azokat gyakorolni is tudják, hogy ne árnyékoljon be egyetlen gyermekarcot se a létlen zonytalanság, a félelem és bánat, helyette a megelégedettség, a boldogság mosolya áradjon róla, hiszen joga van a mosolyhoz...

Somogyi Lászlóné

Magyar elnököt választott a Szakszervezeti Világszövetség

Áprilisi számunkban vezércikkben emlékeztünk meg a lap készülésének és megjelenésének napjaiban Prágában zajló IX. szakszervezeti világkongresszusról, és ismertettük e nagy jelentőségű nemzetközi fórum elé terjesztendő két dokumentumtervezetet, amelyek egyike az SZVSZ-tevékenységének irányvonalát határozta meg, a másik a szakszervezeti jogokról tett egyetemes nyilatkozatot.

Az áprilisi 16-án megnyitott kongresszus egy héten keresztül a különböző bizottsági ülések és két- vagy többoldali megbeszélések mellett tizenhárom plenáris ülésen tanácskozott a világ dolgozóinak helyzetét érintő időszerű kérdésekről.

Külön megbeszélést tartottak a kongresszus munkatársai, és ajánlást terjesztettek a kongresszus elé arról, hogy 1979 őszére hívják össze a dolgozó munkáinak IV. szakszervezeti világkonferenciáját. Programjait a következő témák megvitatását javasolják: 1. A nő szerepe a társadalomban; 2. A nő és a munka; 3. A munka és a családi hivatás; 4. A nő részvétele a szakszervezeti mozgalomban; 5. A nő szerepe a bérelésért, a biztonságért folytatott harcban.

Az általános vitát Enrique Pastorino, az SZVSZ elnöke (újonnan megválasztott főtitkára) zárta le. Rámutatott arra, hogy a tőkés világban a dolgozók harca a klasszikus formák körül összpontosul, a töké és a munka feloldhatatlan szembenállásáról tanúskodik. A válság körülményeiről szólva hangsúlyozta, hogy érthető a megnovekedett érdekeltetés a szociális országok gazdasági sikerrel, eredményei iránt, mert a válságokkal küzdő mai világban egyedül a szocialista országok fejlődnek zavartalanul.

Legfontosabb teendőnek Pastorino a fasisztizmus és az újjágyarmatosítás ellen, a bérelésért és a leszerelésért, a politikai és gazdasági fejlődésért, az éhezés és az irántudatlanság ellen, a környezet védelméért, a minél szélesebb nemzetközi együttműködésért folytatott harcot, s ennek során a szolidaritás fegyverének alkalmazását nevezte meg.

A kongresszus 36 határozati javaslatot vitatott meg, és hozott róluk döntést. A határozatok összefoglalásából világosan látszik a szakszervezeti mozgalomnak a világ dolgozóit érztet mély felelőssége, az a törekvés, hogy az SZVSZ szolidaritása elevenen hatóerőként érvényesüljön mindenütt, ahol a népek, a dolgozók alapvető jogaikért küzdenek.

Az SZVSZ nemzetközi szerepével foglalkozó határozatok közül kiemelkedik jelentőségével a „Határozat az SZVSZ tevékenységéről és ENSZ-ben és annak szakosított szervezeteiben.”

A kongresszus résztvevői ünnepélyes felhívással fordultak a világ dolgozóihoz és szakszervezeteihez: **egyesíték erőiket, hogy véget vessenek a fegyverkezési versenynek, s mentsek meg a világot a tömegpusztító háború veszélyétől, amely jobban fenyegeti az emberiséget, mint valaha.**

A felhívás hangsúlyozza, hogy a szakszervezetek aggodalommal figyelik a fegyverkezési versenyt, a nukleáris veszély fokozódását. Ugyanakkor a kongresszus résztvevői meglepődéssel állapították meg, hogy erősödik a békés egymás mellett élés gyakorlata a különböző társadalmi rendszerű országok között.

A felhívás felszólítja a világot dolgozókat: emeljék fel szavukat, és követeljék kormányoktól, hogy csökkenték katonai kiadásait, a fegyvergyártást és főleg a nukleáris, a vegyi és egyéb tömegpusztító eszközök előállítását.

A Szakszervezeti Világszövetség meseménben támogatja a genfi leszerelési bizottság tevékenységét és nagy érdeklődéssel várja az ENSZ-közügyeknek a leszereléssel foglalkozó rendkívüli ülését, remélve, hogy ez az esemény előmenye lesz egy leszerelési világkonferenciának. A felhívás felszólítja a világot valamennyi szakszervezetét, hogy hívjanak össze egy világkonferenciát, amelynek témája a leszerelésből adódó kedvező anyagi lehetőségek felmérése lenne. Hiszen a világ összes népe — hangsúlyozza befejezésül a felhívás — **érdekeltek a teljes leszerelésben, a háború veszélyének elhárításában.**

Előző cikkünkkel azzal fejeztük be, hogy a magyar küldöttség részt vett a kongresszus előkészítésében, és tevékenyen hozzájárul a tanácskozás sikeréhez. Mint a sajtóbeszámolókból is tudhatjuk, Gáspár Sándor, a SZOT főtitkára, küldöttségünk vezetője két alkalommal is beszédet mondott. A növekedő gazdasági megbeszélésen részt vett Duschek Lajosné, a SZOT-titkára. A Népszava munkatársának adott nyilatkozata szerint a magyar dolgozó nők képviselői is részt vesznek a IV. világkonferencián előkészítésében és munkájában. A záróülésen Ligeti László, a SZOT alelnöke az SZVSZ Számvizsgáló Bizottságának elnökeként számolt be a szervezet pénzügyi helyzetéről és azokról az akciókról, amelyekben a világszövetség anyagi lehetőségeinek felhasználásával vett részt.

Nagy megtiszteltetésnek tekintjük, hogy a kongresszus a Szakszervezeti Világszövetség elnöke Gáspár Sándort, a SZOT főtitkárát választotta, s a Főtanácsnak és az Irodának póttagja Timmer József, a SZOT titkára.

B. I.

Nemzetközi hírek

— A Japán Postaforgalmi Dolgozók Szakszervezetének (ZENTEI) 30 fős tisztségviselői csoportja április 27. és május 7. között több országot érintő európai utazáson vett részt. Japán szaktársainak a SZOT Szociálpolitikai Iroda szervezésében négy napot töltöttek hazánkban. Programjuk keretében Budapesten megtekintették a május elseji felvonulást, meglátogattak postai létesítményeket. Tájékoztatót hallgattak meg szakszervezetünk tevékenységéről és a magyar postások munkakörülményeiről.

— A SZOT szociálpolitikai Iroda vendégeiként május 7. és 17. között hazánkban tartózkodott 33 nyugat-berlini postás dolgozó. Egy napot szakmai tapasztalatcserével töltöttek.

— Május 19. és 21. között Budapesten tartózkodott az

oszták postások szakszervezetének 40 fős turistacsoportja. Oszták kollégáink hétfői kirándulásuk során ismerkedtek a főváros nevezetességeivel és látogatásokat tettek postai létesítményekben.

— Az Expressz Ifjúsági és Diák Utazási Iroda szervezésében június 3-tól 9-ig 80 postás dolgozó látogat az NSZK-ból Magyarországra. A vendégek részére egy napos szakmai programot szervezünk.

— Szakszervezetünk tevékenységének tanulmányozására június 5. és 10. között, Emil Grochol kv-titkár vezetésével 3 fős csehszlovák küldöttség látogat Budapestre.

— A Nemzetközi Postás Sport Szövetség (UISPT) május 28. és június 1. között tartja kongresszusát a hollandiai Zeist-ben.

Szakszervezeti tisztségviselők kitüntetése

Május 1., a nemzetközi munkásmozgalom ünnepe alkalmából, kimagaslóan végzett szakmai és szakszervezeti munkájukért szakszervezetünk elnöksége az alábbi kitüntetéseket adományozta:

SAKSZERVEZETI MUNKÁÉRT arany fokozatot

kapott: **Bíró József**, Posta Központi Javító Üzem, az szb. titkár; **Borhidi Mihályné**, Pécsi Postaigazgatóság, bizalmi; **Deák László**, Ferenc Távbeszélő Üzem, iszt-szb-tag, propagandista; **Dei Károlyné**, Budapest 72, ob-titkár, iszt-tag; **Császár József** nyugdíjas (Debrecen), szb-elnök, az iszt. számvizsgáló bizottságának tagja; **Eigner István**, Szállítási Üzem, Debrecen, szb-elnök; **Horváth Mihály**, Szekszárd megyei Postahivatal, szb-elnök; **Kasza János**, Posta Központi Kábelüzem, szb-elnök; **Kirschner Jenő**, Soproni Postaigazgatóság, iszt-szb-elnök; **Mundruczó Kornél**, Budapest vidéki Postaigazgatóság, az iszt. közgazdasági bizottságának tagja, instruktor; **Műncz Péterné**, Posta Központi Járműtelep, szb-tag, tt-elnök; **Nagy Géza**, Gyöngyös 1. szb-titkár, iszt-szb-tag; **Patkós Sándor** nyugdíjas (Mór), jszb-elnök; **Pokrecz Jánosné**, Hódmezővásárhely 1, kultúrfelelős; **dr. Szabó Gyula**, Debreceni Postaigazgatóság, kv-tag; **Tóth Áron**, Pesterzsébet 1, szb-titkár; **Virág István**, Budapest 62, szb-titkár.

SAKSZERVEZETI MUNKÁÉRT ezüst fokozatot

kapott: **Albert József**, Veszprém megyei Távközlési Üzem, szb-titkár, iszt-tag; **Bella János**, Sopron tv-állomás, szb-elnök, iszt-tag; **Brzoboházy Lajosné**, Budapesti Postaigazgatóság, szb-titkár; **Bozó János**, Magasépítési Üzem, Miskolc, szb-titkár, iszt-tag; **Drizner György**, Miskolci Iszt., közgazdasági felelős, iszt-szb-tag; **Fülöp Ferencné**, Krisztina Távbeszélő Üzem, az szb. kultúrfelelős; **Garamvölgyi András**, Postások Szakszervezete KV, Szerkezeti és Kádérosztály, politikai munkatárs; **Ho-**

lec Sándor, Budapest 70, szb-tag, a sportbizottság vezető-helyettese; **Kakuk Mihály**, Nyiregyháza 1. az szb. kulturális, agitációs és propaganda-felelős; **Kalapos Ferencné**, Helyközi Távbeszélő Igazgatóság, szb-, iszt-tag, a nőbizottság vezetője; **Kámán Lajos**, Hálózatépítő üzem, Sopron, szb-titkár; **Kőfalvi Gyula**, Bakonysárkány, szb-elnök, sportfelelős; **Pécsi József**, Somogy megyei Távközlési Üzem, szb-titkár; **Plavec István**, Posta Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság, szb-titkár, iszt-tag; **Szabó Lajos**, Posta Központi Műszaki Hivatal, szb-titkár; **Tatár István**, Szállítási Üzem, Szeged, szb-titkár; **Temesi Richárd**, Szegedi Postaigazgatóság, bizalmi; **Turcsán Márton**, Balassagyarmat, jszb-elnök.

SAKSZERVEZETI MUNKÁÉRT oklevelet

kapott: **Amon Jánosné**, Dunaújváros 1, a jszb. közgazdasági bizottságának vezetője; **Csornai Margit**, Fejér megyei Távközlési Üzem, szb-titkár; **Fehér Gyula**, Hálózatépítő Üzem, BUVIG, szb-tag, munkavédelmi felelős; **Körösvári Jánosné**, Nagykőrös kv-tag; **Kukor Lajosné**, Nagysáp, tt-felelős; **Mezgyeri Margit**, Abony, bizalmi; **Mezőfi János**, Nógrád megyei Távközlési Üzem, szb-elnök; **Udvarhelyi Lászlóné**, Alsógöd, bizalmi;

Albert Zoltánné, Baktalórántháza, bizalmi; **Bartha Józsefné**, Nyiregyháza 1, gazdasági felelős; **Bánszki Júlia**, Nagycseresz, a sportbizottság tagja; **dr. Laczkó Józsefné**, Debrecen 1. bizalmi; **Nagy Miklós**, Szabolcs-Szatmár megyei Távközlési Üzem, iszt-szb-tag; **Németh Sándor**, Jászberény 1, a jszb. gazdasági felelős; **Sánta Istvánné**, Mezőtúr 1, elnökségi tag; **Szikszai Miklósné**, Debreceni Postaigazgatóság, főbizalmi; **Varga Imre**, Karcag, szb-titkár;

Barcsi Erzsébet, Miskolc városi Távközlési Üzem, az szb. ifjúsági és nőfelelős; **Csabai Mária**, Miskolc 1, az szb. munkavédelmi felügyelője; **Marczis Bertalan**, Eger 1, az szb. közgazdasági felelős; **Oroszlányi Béláné**, Miskolci Postaigazgatóság, szb-tag, nőfelelős; **Szabó József**, Borsod-Aba-

új-Zemplén megyei Távközlési Üzem, az szb. közgazdasági felelős; **Traply Alajosné**, Miskolc 1, az szb. közgazdasági felelős;

Czinkotai Zoltán, Fonyód 1, jszb-titkár; **Gábrriel Teréz**, Kozármisleny, bizalmi; **Harris Zoltán**, Bonyhád, jszb-titkár; **Lakatos Istvánné**, Marcali, jszb-titkár; **Morvai Vidor**, Pécs 2, az szb. gazdasági felelős; **dr. Papp Ernőné**, Csurgó, mhb-titkár; **Sámsón Gyuláné**, Bánokszentgyörgy, bizalmi, **Sreiber János**, Szigetvár, bizalmi; **Tost Andrásné**, Szállítási Üzem, Pécs, az szb. üdülési és nőfelelős;

Császár Jenő, Területi Tervező Iroda, Sopron, iszt-szb-tag; **Kovács Kálmánné**, Szigliget, bizalmi; **Marton Vendel**, Nemeskeresztúr, jszb-elnök; **Mező Imre**, Győr-Sopron megyei Távközlési Üzem, szb-titkár, iszt-tag; **Pásti József**, a Soproni Iszt. politikai munkatársa;

Andrácsné Perhács Mária, Baja, kv-tag; **Deim Sándorné**, Szeghalom, gazdasági felelős; **Kemenesi Piroksa**, Szegedi Postaigazgatóság, bizalmi; **Kiss Dénes**, Bács-Kiskun megyei Távközlési Üzem, szb-titkár; **Kotlár Sándorné**, Szeged 1, szb-titkár; **Mihálovics Gézané**, Nemesnádudvar, bizalmi; **Mihuczka Lajosné**, Orosháza, jszb-titkár; **Nyiregyházi Mihályné**, Tótkomlós, iszt-tag; **Papp László**, Békés megyei Távközlési Üzem, az iszt. sportbizottságának tagja; **Szalai Sándor**, Csongrád megyei Távközlési Üzem, bizalmi; **Szepesti József**, Csongrád, bizalmi;

Bayer Ferenc, Budapest 62. főbizalmi; **Bódi András**, Budapest 4, az iszt. sportbizottságának tagja; **Csintalan László**, Budapesti Hírlapterjesztő Üzem, szb-titkár; **Csók Eszter**, Budapest 1, gazdasági felelős; **Géczy István**, Budapest 72, az iszt. sportbizottságának tagja; **Kókai Gyuláné**, Soroksár, bizalmi; **Körmenyi György**, Budapest 78, közgazdasági felelős; **Lesch Antalné**, Budapest 112, az szb. gazdasági felelős; **Pekánovits Antalné**, Mátyásföld, szb-tag; **Preiner Andrásné**, Budapest 5. gazdasági felelős; **Szabó Sándorné**, Budapest 114, az szb. gazdasági felelős; **Szirmai Ferencné**, Budapest 97, gazdasági felelős;

Aradi József, Lágymányosi Távbeszélő Üzem, munkavédelmi felügyelő; **Berdó István**, Teréz Távbeszélő Üzem, szb-titkár; **Buzsáki Péter**, Teréz Távbeszélő Üzem, bizalmi; **Egyházi Lajos**, József Távbeszélő Üzem, iszt-tag; **Gyergyói Jánosné**, Krisztina Távbeszélő Üzem, az szb. gazdasági felelős; **Hamada János**, Lágymányos Távbeszélő Üzem, szb-titkár; **Horváth Ferenc**, Budapesti Kábelhivatal, bizalmi;

Balogh Györgyné, Erősfő Útem, Cegléd, szb-elnök; **Kiss Józsefné**, Gyártó és Szerelő Üzem, HTI, az iszt. nőbizottságának tagja; **dr. Kökényesi István**, Helyközi Távbeszélő Igazgatóság, szb-elnök; **Pethő Sándor**, Helyközi Távbeszélő Igazgatóság, az szb. gazdasági felelős; **Urbán Béláné**, Helyközi Távbeszélő Igazgatóság, szb-tag, propagandista;

Gajer Antal, Híradástechnikai Üzem, PRMTIG, bizalmi; **Molnár Attila**, Áltájszó Állomás, Budapest, szb-tag, sportfelelős; **Rockenbauer Gábor**, Rádióállomás, Székesfehérvár, szb-titkár, iszt-tag; **Vincze Gyula**, Mikrohullámú Állomás, Emőd, szb-elnök, iszt-tag;

Gutper Lászlóné, Posta Központi Járműtelep, bizalmi;

Petrás Ferenc, Posta Központi Kábelüzem, iszt-szb-tag;

Becker Józsefné, Magyar Bélyeggyűjtők Országos Szövetsége, bizalmi; **Csakány Sándor**, nyugdíjas, a nyugdíjasok szakszervezeti bizottságának tagja; **Juhász Sándorné**, Posta Központi Hírlap Iroda, bizalmi; **Kiss Pálné**, Magyar Filatélia Vállalat, szb-titkár;

Pataki Józsefné, Posta Csekk-leszámloló Hivatal, főbizalmi; **Reményi Ferenc**, Posta Számítástechnikai Intézet, szb-tag; **Sipos Imre**, Posta Központi Táviró Hivatal, az szb. munkavédelmi felügyelője; **dr. Sorák Irén**, Postavezérlőigazgatóság, ob-titkár; **Török István**, Posta Elszámoló és Statisztikai Hivatal, gazdasági felelős; **Törzsök István**, Posta Központi Javító Üzem, mhb-titkár; **Varga Antal**, Posta Központi Magasépítési Üzem, gazdasági felelős; **Vogl Ferenc**, Posta Központi Járműtelep, bizalmi; **Wenk Odón Lászlóné**, Posta Kísérleti Intézet, kulturális, agitációs és propaganda-felelős.

Az alapszervek beszámoltak az 1977. évi tevékenységükről

Minden évben jeles események a szakszervezeti bizottságok éves munkájáról szóló beszámolók.

A szakszervezeti tagság előtt ekkor nyílik alkalom, hogy összességében lássa az általa választott vezetőség esztendő munkáját. Vajon hogyan tették eleget megbízatásuknak? Az érdekvédelmi és a gazdasági munkát segítő feladatokat többé-kevésbé megoldották-e?

A szakszervezeti tagság személyes tapasztalatai erre és még sok más kérdésre is választ adtak.

Minden beszámolási esztendőt meghatároz, megjelöl, kiemelt egy-egy fontos feladat vagy esemény. Így voltunk 1977-ben is. Nemcsak a gazdasági szervek, hanem a szakszervezetek munkáját is befolyásolta, irányította a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 60. évfordulójának tiszteletére kibontakozott munkaverseny. Ugyanakkor a szakszervezeti életben is jelentős események voltak. Az elmúlt esztendő volt az első teljes év, amelyben a szakszervezeti bizalmiak az egyéni érdekvédelmet az új jog- és hatáskörök alapján sokoldalúan és sok kérdés kapcsán gyakorolhatták.

De nem maradhat ki a felsorolásból az üzemi demokrácia új fóruma, a bizalmiakkal és a szakszervezeti tanácsok együttes ülése. Igaz, tavaly ez a demokratikus fórum még csak megvalósulásának, kibontakozásának kezdetén volt, de az alapszerveknek hatása már feltétlenül érződött. Ezek a kérdések az alapszervek többségénél ilyen,

vagy olyan formában megjelentek.

A szakszervezeti bizottsági beszámolók jellegét sok helyütt az adta, hogy először a bizalmiak beszámolóit, illetve munkájukat értékelték. Lényeges változás ez az előző évek gyakorlatával szemben. A tagság — a szakszervezeti bizottság és a titkár tevékenysége mellett — érzi és látja az egész szakszervezeti aktivizáló munkáját, erőfeszítéseit.

A bizalmibeszámolók alkalmával a tagság sok megoldásra váró kérdést vetett fel. Ezek jelentős részével a beszámoló taggyűléseken is találkozhatott. A szakszervezeti bizottságok a jogos igények megoldását határozattal, javaslatlaltal a tagság elé terjesztették.

A beszámolók a NOSZF 60. évfordulójára kibontakozott munkaverseny eredményeit örömmel tárták a tagság elé. Ezzel együtt nem rejtették véka alá azokat a hibákat, amelyek e munkaversenyt, annak még eredményesebbé tételét gátolták, akadályozták.

Mint minden esztendőben most is sok szó esett a postások bérhelyzetéről, a szociális ellátásról, a munkavédelemről, a segélyezésekről, az üdültekről. Természetesen a kulturális életéről, a művelődésről, a politikai oktatásról és a tömegsport helyzetéről, eredményeiről is tájékoztatást adtak.

A beszámolókat a tagság érdeklődése kísérte. A helyi körülményeknek, sajátoságoknak megfelelően — egy vagy több kérdés kiemelésével — élénk vita kerekedett, és sok megol-

dást célzó javaslat hangzott el.

Mégis, milyen kérdések foglalkoztatják ma a szakszervezeti tagságot? Vannak évek óta visszatérő problémák. Ilyen a munkaelemlény fel-számolása, a munkafegyverem erősítése, a szombati, a vasárnapi és ünnepnap nyitvatartás felülvizsgálata. Ma is gond, hogy a Szociális Hivatal konyháján főzött ételek mennyisége kevés, minősége gyenge.

Mind a forgalmi, mind a műszaki területen dolgozók panaszkodnak a rossz minőségű és méretű munkaruhákra, az ellátás vontatottságára.

Már az elmúlt években is mindinkább a családok üdültetések szaporítását kérte a tagság. Az idén ennek még inkább hangot adott, s megoldásként továbbra is az egyéni személyes beutalók rovására a családok, nagycsaládok üdül-

lőjegyek számának emelését kérte.

Elismeréssel szölk a munkát könnyítő kiegészítések, de ennek további, még szélesebb körű folytatását várják. A taggyűlések, bizalmiakkal kötött-értékeztetett vitáin elhangzottakra a választ a szakszervezeti bizottság titkára, a gazdasági egység vezetője, esetleg a felettes szakszervezeti szerv kiküldöttje, képviselője adta meg.

A tagság a szakszervezeti bizottságból kiváltak helyére — a jelölések alapján — új tagokat választott.

Összegezve a tapasztalatokat megállapíthatjuk, hogy a beszámolók a szakszervezeti munkát, az erőfeszítéseket jól tükrözték. Politikai hangvételükkel vitára serkentették a tagságot, a tagok pedig tenniakarúsukkal, javaslataikkal választottak, ezzel is segítve a jövő még eredményesebb szakszervezeti és szakmai munkáját. **Egyeki Zsolt**

Tudósítás az elnökség üléséről

Áprilisi ülésén szakszervezetünk elnöksége — a kollektív szerződés 1978. évi módosításáról, illetve kiegészítéséről készített előterjesztést;

— az 1977. évi részesedési alap felhasználásáról szóló beszámolót, valamint az 1978. évi részesedési alap felosztásáról készített javaslatot;

— a testnevelési és tömegsportmozgalom továbbfejlesztésével kapcsolatos szakszervezeti feladatokat;

— valamint az 1978/79. évi szakszervezeti tömegpo-

litikai oktatás előkészítésének és megszervezésének irányelveit tartalmazó előterjesztést vitatta meg. Az elnökség az előterjesztéseket módosításokkal és kiegészítésekkel elfogadta.

A kollektív szerződés módosításáról lapunk 3. a szakszervezeti tömegpolitikai oktatás előkészítésének és megszervezésének irányelveiről pedig a 7. oldalon találunk olvasóink önálló cikket. A tömegsport fejlesztésével kapcsolatos témával foglalkozni szándékozunk lapunkban.

Csáki László

1922-1978

Sikereiben gazdag, mozgásgalmas, és még további jó eredményeket ígérő életútját szakított meg a véget, amikor április 29-én váratlanul elhunyt Csáki László, a Posta Központi Kábelüzem igazgatója. Maga se hitte volna, hiszen hivatali feladatainak, tervének végrehajtása közben, hétfői látogatásra mezeje érte a hirtelen halál.

Szegény családból származott, s szorgalma, meg nem szűnő önképzése révén, a postaműszaki szolgálat jó néhány lépcsőfokát végigjárva jutott el a kényszerű módon elhagyott, utolsó órájait betöltött igazgatói beosztásig.

Személyében a munkásmozgalom is értékes aktivistát veszített el. Szakszervezetünknek megalakulása-

tól, 1945-től kezdve, a munkásságát pártjának pedig 1946-tól tagja. A következő esztendőitől, előbb mint igazgatási területi titkár, majd mint szakszervezetünk szervezési osztályának vezetője, több mint tíz éven keresztül függetlenített szakszervezeti tisztségviselőként tevékenykedik. 1958-ban tér vissza a gazdasági életbe, időközben azonban néhány évig az MSZMP Központi Bizottságának Építési és Közelkedési osztályán hasznosítja szakmai és politikai ismereteit. Az iránta megnyilvánuló bizalom jele, hogy húsz éven keresztül szakszervezetünk elnökségének, huszonhat esztendő óta pedig a központi vezetőségnek tagjaként tevékenykedett, sőt öt évre a Szakszervezetek Országos Tanácsába is beválasztották. Az ellenforradalom idején kommunista hősi méltó módon, példamutatóan helytállt. Leleltetéses, jó munkáját, emberséges magatartását munkatársai, beosztottai megbecsülték, tisztelték, előjárói pedig a Szocialista Munkáért Érdeméremmel, a Magyar Szabadság Erdemrend bronz fokozatával, s két alkalommal is a Munka Erdemrend ezüst fokozatával tüntették ki.

Munkásságát példának tekintjük, emléket megőrizzük.

A kollektív szerződés 1978. évi módosítása

A kollektív szerződés és a szociálpolitikai terv 1977. évi végrehajtásáról szóló vezérigazgatói beszámoló - szakszervezetünk elnökségének határozatával együtt - márciusban a dolgozók elé terjesztettük megvitatásra. A beszámolóval egyidejűleg javaslat készült a kollektív szerződésnek, illetve mellékleteinek módosítására, kiegészítésére. A vitákban - amelyek már az üzemi demokrácia új fórumainak megfelelően zajlottak le - minden eddigig nagyobb számban vettek részt a dolgozók. Elmondták véleményüket, javaslatukat.

A beszámolóban jelzett gondok és eredmények valóságát a dolgozók hozzászólásai, kiegészítései és észrevételei megerősítették. Egyben ózintén elmondták azokat a gondjaikat is, amelyek a beszámolóban nem szerepeltek, de mindennapi munkájukat megnehezítik.

A viták középpontjában a heti pihenőnap biztosításának kérdése állt. Jogosan vették fel a vasárnapi hírlap-kézbesítést is ellátó egyesített kézbesítők, hogy ma, amikor a népgazdaság egész területén megadja a dolgozóknak a heti többlet szabadságot (a munkaidő-csökkenés bevezetésével), részükre még a heti pihenőnapot sem biztosítják. Pihenőnapjukat összevontan, évente egy, legfeljebb két alkalommal a szabadsághoz csatolva kapják meg.

A jogos igény figyelembevételével a kollektív szerződés 25. § (1) bekezdése május hó 1-től módosul. A módosítás szerint azoknak az egyesített kézbesítőknek, akik a vasárnapi hírlap-kézbesítést is ellátják, rendszeresen biztosítani kell a heti pihenőnapot. A heti pihenőnapot összevontan kiadni csak rendkívüli esetben lehet.

Sokan kérték a munkahelyi ellátást szabályozó 6. sz. melléklet, valamint a munkakörök besorolását tartalmazó 3. sz. melléklet módosítását is. Valamennyi javaslatot - amelyek elfogadását az elnökség lehetségesnek és indokoltak tartotta - figyelembe vettük a kollektív szerződés módosításánál. Így több munkakörben lesz új ellátásuk munkaköpeny, illetve cipő (bakancs), valamint számos

munkakörben csökken egyes ruhadarabok (lábbelik) kihasználása. A 3. sz. mellékletben - a javaslatoknak megfelelően - több munkakörnél módosul a képzettség előírás.

Az üzemi étkeztetéshez adott vállalat hozzájárulás mértékét postásintézet - az elnökség határozatának megfelelően - 1979-ben kell egyeztetni. Első lépésként, 1978-ban, a postásvezetők belüli egységesítést írja elő a határozat.

Javasolták a viták során a technikumot végzett, illetőleg az Állami Technikus-minősítő Bizottság által technikusként képesített fizikai foglalkozású dolgozók szakszervezeti besorolásának módosítását. A módosításhoz pontos adatokra van szükség, így olyan határozat született, hogy fel kell mérni és pontosan meg kell határozni az érdekeltek körét, és annak alapján - még ebben az évben - a módosítást végre kell hajtani.

Elhangzott a vitákban több olyan javaslat is, amelyek csak későbbi időpontban valósíthatók meg. Ilyen például a műszakpótlék szabályozása, vagy az egyes munkakörök betöltéséhez szükséges képzettségi előírások kidolgozása.

Többet fölvetették a törzsgárdaszabályzat módosításának szükségességét is. Tekintettel arra, hogy a szabályzat független a kollektív szerződéstől, az ide vonatkozó javaslatokat külön, későbbi időpontban tárgyalja az elnökség.

Végezetül meg kell említeni azokat a javaslatokat is, amelyeket egyelőre anyagi okok miatt nem lehet valóra váltani. Ilyenek:

- fokozati díj bevezetése más bérrendszer szerint díjazott dolgozóknak;

- az órabéres dolgozók munkaközi szüneti díjának, valamint a napi munkaidőn felül utazással töltött idejük díjának emelése;

- pénzkezelési pótlék emelése stb.)

A módosítások május 1. napjától lépnek hatályba (kivéve a részesedési, a jótéti és kulturális alap 1978. évi előirányzatát, valamint a 3/4-3/1. mellékletben foglaltakat, amelyeket visszamenő hatállyal január 1. napjától kell alkalmazni.)

Fejes Istvánné

Reflektorfényben a munkavédelem

Valami elkezdődött...

A Magyar Posta vezetői április 19-én munkavédelmi konferencián számoltak be az 1977. évi munkavédelmi helyzetről és a soron következő feladatokról. Az anketon részt vettek: Horn Dezső miniszterhelyettes, Besenyei Miklós, szakszervezetünk főtákkára, Póvora György vezérigazgató-helyettes, Kjsz Ernő, szakszervezetünk titkára, az érdekeltek szak- és ügyosztályvezetők, valamint a középiskolai postaszervezet vezetői és iszt-titkárai, továbbá szakszervezetünk illetékes munkatársai. A KPM munkavédelmi és szociális feladatokat Katona Ferenc osztályvezető, a SZOT munkavédelmi osztályát Fűzi Lőrinc főmunkatárs képviselte.

Az anketon elé terjesztett beszámoló híven tükrözi, hogy a munkakörülmények javítására biztosított mintegy 300 millió forint fordítás tovább javította a postás dolgozók munkafeltételeit. Ez a ráfordítás nem mutatkozik meg a balesetek, a táppénzes napok számának (csökkenésében, sőt... 1977-ben 771 üzemi baleset történt, a táppénzes napok száma megközelíti a 24 ezret. Mindkét adat magasabb az előző évinél. Nem kívánjuk ezeket az adatokat részletezni, de hangsúlyozzuk, hogy az 1977. évi üzemi baleseti statisztikai adatok ismételtén arra figyelmeztetnek, hogy a postás dolgozók egészségének és testi épiségének megőrzéséhez hatékonyabb műszaki, technológiai, szervezési és nevelési intézkedésekre, szemléletváltásra van szükség.

A szóbeli kiegészítésben - a halálos balesetekkel kapcsolatban - helyesen fogalmazta meg Póvora György, hogy szaktudásunk kell az eddigi báztisztelemmel, amely úgy hangzik, hogy javult a helyzet, mert 1977-ben kevesebb halálos üzemi baleset történt, mint az azt megelőző évben. Az 1976. évi 9 halálos üzemi baleset nem lehet bázisként alapul venni. A halálos baleseteknél a 9 is, az 1 is sok. Ha a bázistól akarunk kiindulni, emlékezzünk vissza 1931-re. Abban az évben nem volt halálos üzemi baleset a posta területén.

Ez legyen a bázis, és ebben a megítélésben legyen egységes a szemléletünk - az egyéb balesetekre is.

Elnézni...

Az üzemi balesetek okainak vizsgálatánál gyakran találkozunk a KRESZ súlyos megsértésével, az alkoholos befo-

lyasultsággal, a felelőtlenséggel és a fegyelmezetlenséggel. Ezek a jelenségek sok helyen a munkahelyi vezetők elnéző magatartásával, a munkaszervezés és az ellenőrzés hiányosságával is összefüggnek.

Különösen nagy kárt okoz az ittasan végzett munka, a munkahelyi alkoholfogyasztás. Gondot okoz, hogy kézbesítőink egy része munka közben elfogadja a címezettől a szeszest italt. A megoldás az lehet, ha a szakvezetők mellett a hivatali, a munkahelyi közvélemény is szembeáll az alkohollal. (Ervek, felvilágosítás, példamutatás, szükség szerint felelősségrevétel.)

Nem feledkezhetünk meg arról sem, hogy a munkafegyelmelazságainak gyakori következménye a baleset. A nemtörődomség, a fegyelmezetlenség, olykor egy-egy látszólag aprócska munkavédelmi előírás megszegése tragédiához vezet. Feladataink közé tartozik a szocialista munkaerőkölcs erősítése. Tudatosabban kell hasznosítani a szocialista brigádokban rejlő nevelő, emberformáló lehetőségeket a szocialista munkaerőkölcs elmélyítésére.

Szemléletváltás

A szemléletben megnyilvánuló torzulásokat nehéz tetten érni, de nem lehetetlen. Sokféle módon megnyilvánul az irányító, gazdaságsszervező munkában a felelősség, a segítő szándék: jó igazgatási, üzemi, illetve hivatali munkavédelmi tervekben, azok végrehajtásának rendszeres ellenőrzésében, a beszámoltatásokban.

Sajnos, makacsul él még az a szemlélet is, amely a postaszolgáltatást és a beruházást akadályozó bürokratikus öketlenkedésnek tekinti a munkavédelmi előírások betartását. Gyakori az olyan beruházás, melynél megpróbálják alku tárgyává tenni a szocialista létesítmények, a munkavédelmi berendezések létrehozását.

Nem kielégítő a munkavédelmi szemlélet színvonala sem. A munkavédelmi oktatásban gyakori a rosszul értelmezett nagyvonalúság. Nem lehet a baleseti statisztika intő jelzéseit figyelmen kívül hagyni, mert minden elmaradt vagy hibás intézkedés, illetve fegyelmezetlenség, a munkavédelmi szabályok megsértését elűző vezetői vagy munkatársi magatartás, ellenőrzési hiányosság a postás dolgozók egészségét, testi épiségét, életét veszélyezteti. A munkást, a postás dol-

gozót akarjuk (kell) megvédeni akkor is, ha egy részük nem akarja.

Büntessük

a felelőtlenséget!

Ha azt akarjuk, hogy a jövőben kevesebb legyen a könny, a bánat, a tragédia, az út menti koszorú, az özvegy és az árva, akkor határozott programot kell adnunk a munkavédelem fokozására. Ez a program nem lehet kívánságműsor. Ez olyan feladat, amelyet végre kell hajtani, a végrehajtást folyamatosan ellenőrizni kell. A végrehajtáshoz nem újabb határozatokra, hanem eddigi határozataink megvalósítására, a munkavédelmi és a KRESZ-előírások betartására van szükség.

Tudomásul kell vennünk,

hogy a középiskolai postaszerveknek a munkavédelemért elsősorban a vezetők a felelősök. Az alábbi feladatokat is értük fogalmazzuk és nem ellenük:

- A középiskolai postaszervek és az érdekeltek szakszervezők és szakszervezeti tisztségviselők bevonásával - vitaság meg a munkavédelem jelenlegi helyzetét és határozzák meg a tennivalókat.

- A felügyeleti szervezeti egységek vezetői - a Posta vezérigazgatóságnál és a középiskolai postaszerveknek egyaránt - gondoskodjanak a szakterületükön a munkavédelmi feladatok megszervezéséről, valamint a rendszeres tájékoztatásról a munkavédelmi ügyintézőket és a szakszervezeti társadalmi munkavédelmi felügyelőket is.

- El kell érni, hogy a beruházásoknál a tervező, a beruházó, az üzemeltető, a kivitelező, a munkavédelmi szakember és az illetékes szakszervezeti szervek együttműködésével korszerű, kellően megvilágított és a biztonság munkának megfelelő munkahelyeket hozzunk létre.

- A halálos, csónakulós, vagy tömeges üzemi balesetek megvizsgálásában - a munkavédelmi szakemberekkel és a szakszervezeti szervekkel együttműködve - a felügyeletet ellátó szakosztályok, osztályok is vegyenek részt. Az üzemi balesetek szakszerű vizsgálatának az előírt határidőn belül meg kell történnie. A balesetek tárgylelet vizsgálatánál a balesetért felelős személy kitételét is meg kell állapítani. A

kártérítésekkel körültekintően kell eljárni.

- A felügyeleti és helyi munkavédelmi ellenőrzések során az okirati ellenőrzés mellett nagyobb figyelmet kell fordítani a munkavédelmi oktatás színvonalára, a propaganda és az agitáció fokozására, a veszélyforrások és szabálytalan munkamódszerek feltárására, valamint azok megszüntetésének ellenőrzésére.

- A munkavédelmi szemléletre - a szakszervezők, a szakszervezeti szervek képviselőin és a munkavédelmi szakembereken kívül - az üzemorvost is meg kell hívni. A szemléletnek a helyiségekben, gépekben, berendezésekben kívül a gépjárművekre is ki kell terjednie.

- Emelni kell a munkavédelmi oktatás színvonalát. Az oktatás során nemcsak az előírt tananyag előadásairól kell gondoskodni, hanem annak elsajátításáról is meg kell győződni. Rendszeresebbé kell tenni a közvetlen munkairányítók és vezetők szak- és munkavédelmi képzését, továbbképzését.

- A postás dolgozók, illetve azok 60-70 százaléka magukba tömörítő szocialista brigádok bevonásával előbbre kell lépni a munkafegyelmel megszilárdításában, a munkavédelmi előírások és a KRESZ-szabályok betartásában.

- A munkahelyekről (a hivatalokból, üzemekből és irodákból egyaránt) számolni kell az alkoholt.

- Az igazgatóságok vezetői, az iszt-titkárai biztosítsák, hogy az üzemek, hivatalok és szakszervezeti szervek együttműködése a munkavédelmi ügyekben is legyen céltudatosabb és rendszeresebb.

- A szakszervezők, a munkavédelmi szakemberek és társadalmi munkavédelmi felügyelők az eddiginél határozottabban éljenek jog- és hatáskörükkel. A munkavédelmi, illetve a KRESZ-szabályokat szívesen sértő, mások testi épiségét veszélyeztető dolgozókat következetesen vonják felelősségre!

Célunkat, a balesetek számának csökkentését, csak akkor érhetjük el, ha a szakszervezők minden szinten felelősséget éreznek és saját hatáskörükben hatékony intézkedéseket tesznek a balesetek elhárítására.

Az anketon cél elérésének első lépése volt. Várjuk a folytatást.

Dr. Vinczay Ferenc

Időszerű közgazdasági és szociálpolitikai kérdések

● A Postások Szakszervezete központi jogsegélyszolgálatát 1978. V. hó 15. napjától megkezdi működését.

Igénybe vehetik a Posta Központi Műszaki Hivatal, a Posta Központi Távíró Hivatal, a Posta Központi Hírlap Iroda, a Posta Központi Anyaghivatal, a Posta Központi Javító Üzem, a Posta Központi Magasépítési Üzem, a Posta Tervező Intézet, a Posta Számítástechnikai és Szervezési Intézet, a Posta Kísérleti Intézet, a Posta Szociális Hivatal, a Posta Üzembiztonsági Hivatal, a Posta Elszámoló és Statisztikai Hivatal, a Posta Műszertüszem, a Posta Oktatási Központ, a Posta Beruházási Iroda, a Posta Értékciklikivitel, a Posta Csekkleltároló Hivatal, a Magyar Filatélia Vállalat és a Postavezérigazgatóság aktív dolgozói, nyugdíjasai.

A Postások Szakszervezetének székházában (Bp. XIV., Cházár András u. 13. II. em. 28.) minden héten 2 alkalommal: szerdán 15 órától 19 óráig és pénteken 9 órától 12 óráig lesz fogadóóra. Ezenfelül a Javítóüzemnél, a PSZSZI-nél, a Csekkleltároló Hivatalnál, a Távíró Hivatalnál, a Magasépítési Üzemnél és a Hírlap Irodánál kihelyezett fogadóórák is lesznek. A Javítóüzem kihelyezett fogadóóráit a Kísérleti Intézet és az Anyagsegélyszolgálat is igénybe vehetik. A kihelyezett fogadóórák megszervezése folyamatosan van, időpontjukról a dolgozók a helyi szakszervezeti bizottságok útján pontos tájékoztatást kapnak.

● Az idej gyermeküdültetésével kapcsolatos tájékoztatóként közöljük, hogy a balesetbiztosítási, balatonboglári és zirc-tündermáji nyári gyermeküdültetésen felül először nyílik alkalom Vasváron postás gyermekek üdültetésére. A gyermekeket a postaforgalmi szakközépiskola kollégiumában helyezük el, a felügyeletet szakképzett nevelőkkel biztosítjuk. Két turnusban 100-100 fős csoportok elhelyezésére van lehetőség; az üdültetésben csak felső tagozatos tanulók vehetnek részt. A turnusok időpontja: első csoport: VI. 21-VII. 4. második csoport: VII. 4-VII. 17. Az első csoportban felső fiúk, a másodikban felső lányok vehetnek részt. A gyermekeket Budapesti Vasvárra és vissza különjáratú autóbuszal szállítjuk. A vidéki postaszakállatások a gyerekek Budapesti történeti utaztatását önállóan oldják meg.

Közgazdasági osztály

Ülést tartott a KV Nőbizottsága

1978. május 4-én a Központi Vezetőség mellett működő Nőbizottság ülést tartott. Az értekezlet két témával foglalkozott. Elsőként a Helyközi Távszóló Igazgatóság szociálpolitikai és munkavédelmi tervének végrehajtásáról adott tájékoztatást Kalapos Ferencné, az iszt. nőfőnöke. Második napirendi pontként a debreceni és budapesti gyermekintézmények látogatásának tapasztalatait összegezte a bizottság.

Mint ismeretes, a nőpolitikai határozat végrehajtásáról készült intézkedési terv megvalósul, része lett a szociálpolitikai és munkavédelmi tervnek. Így jobban értékelhető a határozat végrehajtása, mind a forintérték, mind a mennyiségi adatok alapján. Ennek megfelelően a HTI tájékoztatója főleg a nőpolitikai határozatok végrehajtásával kapcsolatos témákkal foglalkozott. Igen szép eredményekről adott számot Kalapos Ferencné. Többek között szó volt az oktatásról, Állami oktatásban 59 nődolgozó vett részt. A Postaforgalmi Szakközépiskolában 35 nő tett eredményes vizsgát és az 1977-78-as oktatási évben újabb kihelyezett osztályt nyitottak, 45 fővel. A nődolgozók létszámáruyuknak megfelelően

rendszeresen részt vesznek a szervezett politikai oktatásban is.

Az igazgatóság területén kisgyermekes anyákat, éjszakai műszakban, illetve túlmunkában csak beleegyezésükkel foglalkoztatnak. A munkakörülmények javításában is sokat tettek. Sajnos, a nők régi kérését a földszinti büfét nem tudták ez évben sem megnyitni.

A tájékoztató természetesen még sok mindennel foglalkozott; úgy érezzük, ezek voltak a legjelentősebb eredmények.

A másik napirenden lévő témáról a Nőbizottság tagjai adtak tájékoztatást. Az előző félév során már vizsgálták a postai saját fenntartású gyermekintézmények helyzetét, ez a mostani már visszatérő ellenőrzés volt. A látogatások alkalmával első sorban az előző vizsgálat észrevételei alapján szemlélődtek a bizottsági tagok.

Az elmondottak alapján szükséges és hasznos volt a téma újbóli vizsgálata. A Nőbizottság megállapította, hogy az előző alkalommal szóba tett hibák alapjaiban megszűntek, de az ellenőrzés során újabb gondokkal találkoztak, s ezeket jelenleg vizsgálják.

- somogyi -

50 éves a magyar telefonautomatizáció

A korabeli dokumentumok szinte hihetetlennek tűnő megállapításokat tesznek: a „távbeszélgetés” majdhogynem bukkással kezdődik: Berlinben például 1880-ban, többszöri felhívás után is csak 94 polgár akar telefonot a lakásába. Angliában a Liverpooli, a manchesteri és a londoni telefonközpont összesen 170 előfizetővel nyílik meg. Puskás Ferenc, aki egy rendelet értelmében kizárólagos joggal létesíthet távbeszélő-összeköttetéseket Budapest és Újpest között, a lakásába. Angliában a Liverpooli, a manchesteri és a londoni telefonközpont összesen 170 előfizetővel nyílik meg. Puskás Ferenc, aki egy rendelet értelmében kizárólagos joggal létesíthet távbeszélő-összeköttetéseket Budapest és Újpest között, a lakásába.

attól fél, hogy a telefonvezetékét tartó oszlop házához, pontosabban Wertheim-kasz-szájához vonzza a villámcsapást. A másik esztétikailag nem tudja elviselni a porcelán-szigetelőknél kifeszített kábeleket. A harmadik megfizethetetlen összegű kártérítést követel, cserébe az oszlopért... Nem csoda hát, hogy Budapest első nyilvános telefonközpontjának csupán 25 előfizetője van.

De a passzív ellenállást legyőzi a fejlődés, a gyorsuló életritmus. A telefon a gazdasági és társadalmi életben nélkülözhetetlenné válik. Az előfizetők száma nő, egyre több központ már nem képes befogadni őket, a kézi kapcsolás mellett nincs további lehetőség a fejlesztésre. E nehéz korszakot 1928 zárja le Magyarországon. Az április 28-án üzembe helyezett automata Krisztina-központ egyúttal az új korszak kapuját is kinyitja. Az automata telefon.

Ehhez azonban át kellett építeni a főváros teljes hálózatát, új típusú vonalépítési anyagokra térve át, új szerelési rendszereket alkalmazva. Ami azonban még fontosabb, a tervezéskor ki kellett választani az alkalmazandó gépi kapcsolási központok rendszerét. El

kellett határozni, hogy regisztrációs vagy regisztrációs nélküli berendezéseket létesítsenek-e. Az akkori postamérnökök döntése helyes volt, a kiválasztott Standard rotary rendszer rugalmasan alkalmazkodik a növekedéshez, lehetőséget nyújt bonyolult szolgáltatások — mint például a távhívás — egyszerű megoldásához. Ezzel épülnek egymás után automata telefonközpontjaink. A Krisztinát a Belváros, a Teréz, a Lipót és a József főközpont átadása követi. Ekkortájt a telefonálási akaróknak még csak öt számot kell tárcsáznuk...

És jön a háború, a pusztulás. A telefon felfelé ívelő pályáját is derékba tör a világháború. Mindent nulláról kell újrakezdeni. A semmiből. De tegyük most félre a történelmet! A sikerekkel és kudarcokkal tarkított telefon újjáépítést, a mindenki által jól ismert, jelent és a mind határozottabb arculatot öltő fejlődést, várható eredményeivel együtt.

Az automatizáció 50 éves jubileuma az ünnepelés mellett gondolatokat is ébreszt. Ezek megfogalmazásakor azonban nem szabad átnyúlnunk magunkat a hétköznapi bosszúságok okozta indulatoknak. Azok a tények, amelyek a melléklet ábráiban láthatóak, a telefonálás fejlődését mutatják. Egyesületi postai és távközlési tagozata által ez alkalomból rendezett ünnepi ülés előadójával Orovai József szakosztályvezetővel beszélgettünk.

A gyári munkás, az ápolónő, a buszvezető, és mindenki — lakást vesz vagy épít. Berendezi. Televíziót, mosógépet, hűtőszekrényt és sok egyéb bonyolult technikai eszközt szerez be. És ez így van rendjén, így természetes. Rádásul mindenki dolgozik. És mindenkit az idő kerget. Ebben a felvázolt helyzetben alapdolognak számít a lakásban a telefon. Hívható vele az orvos, a barát, a szülő, a gyerekre vigyázó nagymama, az elromlott háztartási gépekhez a javítószerelő. Az emberek ma nem utazni, nem levelezni és rohangászni akarnak ügyeik intézésekor, hanem telefonálni. Ez gyorsabb, célszerűbb, egyszerűbb. Vagyis a telefon ma közszükséglet. Közigény.

Ehhez társul a vállalatok, az intézmények, az üzemek ugyancsak ugrásszerűen megnövekedett száma, gazdag

információ- és közlésszükséglete is... És itt szükségeltetne a közvélemény nagyobb valóságérzéke. Mert látjuk tisztán, mi kellene, de volt idő, amikor nem hitték el nekünk, hogy a fejlesztésben nem szabad megállnunk, s volt, amikor nem is gondolhattunk előre lépésre.

Egy nyugdíjas postamérnök, a 69 éves Balás Árpád azt mondta nekem:

— Nézzé, az élet megtréfált minket. Sosem remélt jót hozott. Jól emlékszem például arra, hogy a gazdasági válság idején egyre-másra szereltették le az előfizetők az állomásukat. 20 pengő járt havonta maximum 50 beszélgetésért. Mi, telefonosok, akkortájt ki voltunk rendelve a nemzetközi vásárra, hátha sikerül kedvező csínálnunk néhány látogatónak ahhoz, hogy telefont akarjon... Vagy a háború után, amikor az emberek a rongyaikat foltoztatták, ki látta a jövőndőt? Mégis jó érzés, hogy a korosztályomnak sikerült ezt a fantasztikus igénynövekedést megélnie. Még akkor is, ha ez azzal jár, hogy többször marasztalnak el bennünket, mint amennyire rászolgálnunk.

A távbeszélő-szolgálat magyarországi automatizációjának részesei már tisztes korú emberek, a jubileumi üléseken nem jelentek meg, de Koczka László nyugalmazott postaműszaki igazgató, aki-

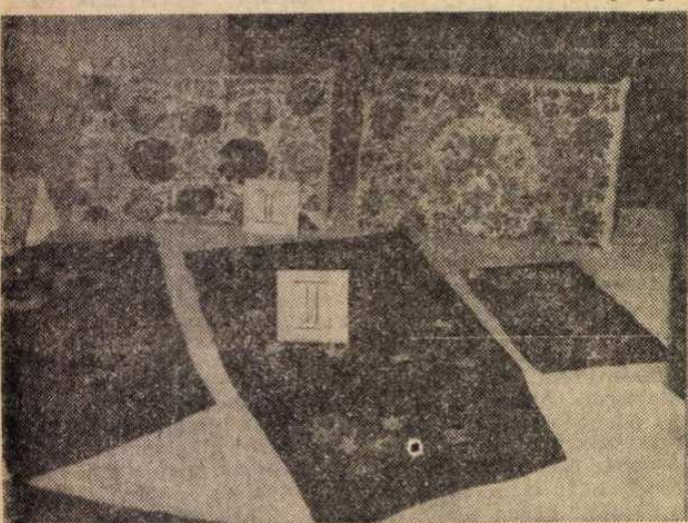
nek nevével a későbbiekben a fejlesztés egész folyamata szinte összefonódott, levélben üdvözölte a résztvevőket, visszaemlékezve az ötven évvel ezelőtti, a tudásra és szorgalomra támaszkodó jó munkára, amely végül is megelégedettség érzetét kellette a nagy rekonstrukció valamennyi közreműködőjében. Befejezésül hadd idézzük levelének örökké idősebb, szép mondatát: „Az öntudatos munka megszerettei velünk foglalkozunk, s az nem sülyed csupán kenyérkeresetté, hanem kötelességgé magasztosul az emberi közösséggel szemben.”

Szabó Iréne

Olcsón, helyben ötletesen...

A Budapesti Távközlési Igazgatóság Szakszervezeti Bizottsága ötletes eljárást nyújtott az igazgatósági törzs és a Helyközi Távközlési Igazgatóság dolgozóinak. Az étteremben hobbiképzést rendezett. Szébbnél szébb himnuszok, terítők, díszpárnák, horgolt gyermekjátékok, felfaragványok stb. voltak a kiállított tárgyak, összesen 92 darab. S mindez csak saját készítésű lehetett!

Minden kiállított tárgy számmal volt ellátva, és ennek alapján szavazhattak a látogatók. Érdeklődő pedig volt bőven, mivel csaknem 620-an szavaztak.

Nyári Éva párnái, Kunszt Imréné terítői

Valószínű, hogy ennél jóval többen tekintették meg a kiállított tárgyakat.

A pártatlan összetételű zsűri értékelése alapján az I. helyezést és az ezzel járó pénzjutalmat Réder Jánosné 3 himnusz terítője, a II. helyezést és pénzjutalmat Kunszt Imréné kalocsai himnusz és Nyári Éva díszpárnája, a III. helyezést és pénzjutalmat Tétényi Ferenc felfaragványai nyerték. A közönség díját Soós Béláné buszáki himnusz terítője nyerte.

Nagy tetszést aratott a kiállítás. Köszönet a szervezőknek és a kiállítóknak egyaránt.

Kiss György

Hasznos tanácskozás

Nemrég zajlottak le a Miskolci Postaigazgatóság kishivatalainak az évi rendes tanácskozások. Az edényi járás mintegy nyolcvan dolgozója előtt Dudás Elemér forgalmi igazgatóhelyettes számolt be igen részletesen az igazgatóság 1977. évi munkájáról, eredményeiről — és nagyon őszintén, az előfordult hibákról is. A kollektív szerződés elmúlt évi teljesítését Oszlányi Béláné igazgatósági csoportvezető ismertette. A tanácskozáson vezérfőnökként vonult végig a posta munkájának gazdaságossága és minősége.

Ennek a kishivatali tanácskozásnak volt egy igen megízlelendő tanulsága: szombaton délután tartották, amikor az érdeklő postahivataloknál a szolgálat szünetel, így a dolgozókat a termelőmunkától nem vonták el.

Gonda György

Névadó

Március 9-én délután a Budapest 70-es postahivatal kulturtermében névadó ünnepséget tartottak. A négy ünnepelt: Gál Ilona, Kiss Zsuzsa, Karicz Péter és Offela Ágnes volt. A kisértőmúsort a postás óvodások adták. A szakszervezet és a KISZ-bizottság a tagság nevében ajándékot adott a gyermekeknek.

KIVÁLÓ IGAZGATÓSÁGOK

Átadták a kitüntető oklevelet a Budapest vidéki Postaigazgatóságnak és a Posta Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóságnak

Verses összeállítással köszöntötték a Budapest vidéki Postaigazgatóság 7 ezer dolgozója nevében megjelent küldötteket és vendégeket a KISZ-fiatalok a május 1. szünetére rendezett ünnepségen.

A vendégek között megjelent Pullai Árpád közlekedés- és postaügyi miniszter, Mértén Lajos, a Komárom megyei Pártbizottság titkára, Bródi Péter, az V. kerületi Pártbi-

zottság küldötte, a KISZ-bizottság titkára, Császár Ferenc, a Pest megyei Tanács elnökhelyettese, Kiss Ernő, a Postások Szakszervezetének titkára, Juhari István vezérigazgató-helyettes.

Ezen az ünnepségen adta át Pullai Árpád a Kiváló Igazgatóság címet tanúsító oklevelet Szathmári Géza igazgatónak. Elismerő szavakkal szölt az igazgatóság és általában a Posta dolgozó-

inak olykor eléggé mostoha körülmények között végzett munkájáról, amelyet a közönség néha, általánosítva a hibákat, méltánytalanul ítél meg. A jövőt említve a miniszter kiemelte az igazgatóságnak a földrajzi elhelyezkedéséből adódó jelentőségét, amely a vidéken általában megszoktnál magasabbra helyezi a postai és távközlési szolgáltatások színvonalának mércéjét.

Az MSZMP Központi Bizottsága jubileumi oklevelét Császár Ferenc adta át a történelmi postahivatal Komplex brigádjának. Múlt évi munkájával a brigád a Közlekedés, Posta és Távközlés Kiváló Brigádjá kitüntetés is megnyerte. A Komárom megyei Pártbizottság jubileumi oklevelét, amelyet Mértén Lajos adott át, a megyei távközlési üzem Vak Bottyán brigádjá nyerte.

Tóth Illés, a posta-vezérigazgató első helyettese adta át a Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság dolgozóinak a Kiváló Igazgatóság cím viselésére jogosító oklevelet, valamint a vele járó kitüntetések és jutalmak átadását április 27-én, a Postás Művelődési Központban megtartott ünnepségen. A rendezvényen részt vett Tanos Lászlóné, a Postások Szakszervezetének titkára, Somogyi László, a VIII. kerületi Pártbizottság munkatársa és Zám Mária, a VIII. kerületi KISZ-bizottság ifjúmunkás-titkára.

Becz Sándor igazgató ismertette az igazgatóság állomásainak, üzemének, brigádjainak és dolgozóinak a jubileumi munkaversenyben elért eredményeit. 114 brigád

1433 tagja, több mint a dolgozók 81 százaléka küzdött a minél jobb eredményekért. Több mint 35 500 társadalmi munkaórát teljesítettek, elvégezve olykor — kivétel nélkül — hiányában — magasépítési feladatokat is, ezenkívül országosan 62 intézményt patronáltak.

Szép eredményeket értek el a műszaki fejlesztésben, 36 témát oldottak meg. Növekedett a benyújtott és elfogadott újítások száma és eredményessége is.

A lelkes és fegyelmet munkának köszönhető, hogy az igazgatóság pénzügyi tervét 102,7, fenntartási tervét 111,1 százalékra teljesítette

Tóth Illés, a postavezérigazgató első helyettese üdvözlő az ünnepség résztvevőit.

amellett, hogy ráfordításai hányada nem haladta meg az előirányzatot.

Az igazgatóság dolgozói a tavalyi verseny lendületével dolgoznak az ötéves terv feladatainak megvalósításán.

Sz. M. — M. B.

Jubileumi oklevelet kaptak

Beszélgetés Pécs 1 postahivatal II. Rákóczi Ferenc szocialista brigádjával

— Örömmel értesültünk arról, hogy hivatalunk II. Rákóczi Ferenc szocialista brigádja a munkaversenyeken elért kiemelkedő eredményeiért elnyerte a Központi Bizottság jubileumi oklevelét — mondja dr. Jádi János, Pécs 1 megyei postahivatal vezetője. — E kitüntetés úgy tekintjük, ahogy Jakab Sándor, a Központi Bizottság tagja a brigád naplójába be is jegyezte: „...örögbíte a posta, a brigád elismert, jó hírnevét.”

A brigád tagjaival a pártirodában beszélgettünk meg találkoztunk. Klett György brigádvezető szabadsága miatt Váci Károly brigádvezető-helyettes — egyébként ő is a hivatal párttitkára is — mutatja be a brigádatagokat. A már említett két szaktáron kívül a brigád további tagjai: Elter István, Horváth Ferenc, Kerner Tibor, Nyilas József, Söllei János, Takács Zoltán és Laczi Albert.

Tizenöt éve, három brigád egyesüléséből alakultunk, és a II. Rákóczi Ferenc nevet vettük fel — kapcsolódik a beszélgetésünkbe Horváth Ferenc, az egyik alapító tag. Feleséggel együtt 1961 óta postások vagyunk, ő a távbeszélőközpontban dolgozik. Ez év tavasza számunkra kedves meglepetéseket rejtett: brigádunk jubileumi oklevelének az átadásával egyidőben költöztünk új lakásba.

Felejthetetlen élmény volt — meséli Söllei János —, amikor megtudtuk, hogy a brigádunk megkapja a Központi Bizottság jubileumi oklevelét. A nejem — aki szintén postás, csak most, a második kis „lurkóval” gyesen van odahaza — legalább úgy meglepődött, mint én, amikor elújságotam a kellemes hírt.

Természetesen ilyenkor érzelmeinket nehéz szavakba formálni — mondja a brigád legfiatalabb tagja, a 22 éves Laczi Albert. Elhatároztam, hogy a jubileumi oklevelhez adott jutalomból könyveket fogok venni. Kedvenc íróim Saul Bellow, Most olvastam tőle a Henderson, az esküvő c. regényt. Bellow mellett szívesen olvasom Maxim Gorkij műveit, valamint a mai magyar írók közül Császár István írásait.

— Nem végeztünk mi olyan világra szóló dolgokat — veszi vissza a párttitkár brigádatag a szót. — Amit azonban elvégeztünk, vagy a jövőben is lelkiismeretesen meg fogunk csinálni, azt önként tesszük, a munkát segítő ténykedésnek szánjuk; függetlenül mindennemű elismeréstől.

Olvastam a brigádnaplókat — amelyet a brigád patronálójá, Regős Ferencné élethűen vezet —, meggyőződtem arról, hogy nem véletlenül kapta a II. Rákóczi Ferenc szocialista brigád a jubileumi oklevelet. Az elmúlt évi vállalásait 112 százaléka teljesítették. Több, és lottószelvényekből az előirányzott 583 ezer helyett 751 ezer forint értékűt adtak el. Az elmúlt évi tizenhárom pénztári eltérésüket ötlet csökkentették. Értékeléskor eladási vállalásukat 10 ezer forinttal túlteljesítették. Volt idejük odafigyelni a munkájuk során a rádió- és a televízió-készülékeket engedély nélkül üzemben tartókra, és 19 esetben intézkedtek a bejelentést elmulasztóknál.

Munkájukból nem hiányozhat a hírlapterjesztés sem. A jubileumi munkaversenyben — különösen a magyar nyelvű szovjet lapokból — sok új előfizetést gyűjtöttek, s nem is kérész életű,

csak a verseny eredményeit javító megrendeléseket. A brigád tagjai Vadász Tiborral, a városi hírlaposztály vezetőjével rendszeresen tartják a kapcsolatot és a tőle kapott tájékoztatás alapján gondoskodnak az előfizetések megújításáról.

A brigád társadalmi munka formálta nevéjét egy kommunista szombatok alkalmával az elmúlt évben is ott hagyta az aranyosadányi és a Petőfi utcai kábelárkok ásásában, az égetetői üttörőrábor építésében, a malomvölgyi fakitermelésben. Csaknem 500 társadalmi munkaórát teljesítettek. Nem véletlen, hogy a brigád két tagja, Nyilas József és Takács Zoltán, a kiváló társadalmi munkás címet is megkapta.

Sajnálom, hogy a brigád vezetőjével nem találkozhattam. Pedig — ahogy a brigádatagok elmondták — Klett Györgyöt sok helyen ismerik. Tizenöt éve vezetője a brigádnak. Ott volt a postás szocialista brigádvezetők V. országos tanácskozásán és sok más fórumon is. Határozott, kezdeményező kedvű, kitűnő brigádvezető hírében áll. Nem kis része van abban, hogy brigádjuk a csopeli felhívás nyomán pótvállalást is tett, előbbre hozva a teljesítési határidőket és fokozva a minőségi követelményeket.

— Legkitűnőbb brigádjaink egyike a Rákóczi brigád — mondja ki summázott véleményét dr. Jádi János. — Vállalásuk túlteljesítése — ismerve a brigád munkaverseny-lendületét — nem megy az elkövetkező évek rovására. Kommunista példamutatóval — a 9 fős brigádban öt párttag van — járnak elő a munkaverseny szervezésében és a felajánlások teljesítésében.

Pusztai Mihály

Béke, barátság

A fasizmus felett aratott győzelem évfordulójával (május 9.) kezdődően az Országos Békatanács felhívására a Hazafias Népfőnt, a szakszervezetek, a KISZ, a Magyar—Szovjet Baráti Társaság, a többi társadalmi és tömegszervezet, a szövetségek, az egyházak — az egész magyar békemozgalom — béke- és barátsági hónapot szerveznek.

A béke- és barátsági hónap politikai közéletünk jelentős eseménysorozata. Hagyomány van, mert egyrészt évről évre ránk köszön, másrészt pedig nem tartalmat őriz: első napján, május 9-én felidéz a fasizmus felett a második világháborúban aratott győzelmet, majd történelmi ívet leírva eljut napjainkig, szocialista építőmunkánk és nemzetközi harcunk mai feladataiig.

E tavaszi politikai eseménysorozat tehát mindig friss, eleven. Az adott időszak bel- és külpolitikai mondanivalóját tolmácsolja a lakosságnak. S ebben van népszerűségének titka: mindig arról szól, ami iránt közvéleményünk leginkább érdekelt.

Ebben nincs túlzás, hiszen társadalmunkat — érthetően — a béke és a háború, a haladás és a reakció, a szocializmus és a kapitalizmus párviadala foglalkoztatja.

E harc új jelenségeiben kíván eligazítást nyújtani, nemzeti és nemzetközi érdekeink szolgálatában tettekre serkenteni idén is a béke- és barátsági hónap. A béke- és barátsági hónap részletes megvalósulása budapesti tervei a helyi sajtószolgálatok, a figyelembevételeivel elkészültek. Ehhez csatlakoznak a Hazafias Népfőnt koordinálásával a társadalmi és tömegszervezetek. Az akció során általános tevékenységükkel összefüggő rendezvényeiken, csoportos beszélgetéseken, brigád- és rétegyűléseken, vitafórumokon, konferenciákon, klubesteken, baráti találkozókon vitatják meg a hónap céljaihoz kapcsolódó kérdéseket.

A tömegpolitikai munka középpontjában a biztonságos jövőért, a fegyverkezési hajnsza megszüntetéséért, a tömegpusztító fegyverek, a neutronbomba megtiltásáért, a katonai enyhülésért, a leszerelésért folytatott küzdelem áll.

A Magyar—Szovjet Baráti Társaság tagscsoportjai a Szovjetunió következetes béképolitikájáról, Európa, a világ békéje érdekében tett erőfeszítéseiről, a magyar és a szovjet nép barátságát tényekkel bizonyító adatok, anyagok felhasználásával ismertetőket tartanak, beszélgetnek az üzemek, más munkahelyek dolgozóival.

Kérjük: a postás szakszervezeti szerveket, hogy a béke- és barátsági hónap rendezvényeihez csatlakozzanak, erre a tagságot mozgósítsák.

Mindenkinek egyéni érdeke, és együttes érdekünk, hogy a magunk lehetőségei szerint mindent megtegyünk egy újabb világméretű összecsapás megakadályozására, amely nem is a harmadik világháború, hanem az első, nukleáris fegyverrel viselt világháború lenne.

Ez a kötelezettség átszövi mindennapjainkat, de különösen összpontosul májusban, amikor hagyományosan, immár huszadik alkalommal ünnepeljük a béke- és barátság hónapját.

E rendezvénysorozat lehetőséget nyújt állásfoglalásunk, véleményünk, cselekvő szolidaritásunk kifejtésére. Az idén is jó alkalom lesz arra, hogy az idősebb és fiatalabb nemzedékek egyaránt bizonyítsák békeakarukat és cselekvési készségüket.

Kiss Ernő

Csak azt végeztem, amit kellett...

Egy életen át a munkatársakért

A Postás Művelődési Központ dísztermében ünnepélyes keretek között vették át kitüntetésüket a szakszervezeti munkában legjobb eredményt elért dolgozók. A vendégek között találkoztam dr. Borhidi Mihállyal, a Pécsi Postaigazgatóság leírócsoporthoz vezető-gépfőnökével.

— 1945-ben, amikor a postán is szakszervezet alakult, bekapcsolódtam a mozgalomba — emlékezik a régi időkre. A választáson jegyző-könyvvézelőként lettem vezetőségi tag. Ezt a tisztséget töltöttem be 8 évig. Eleinte a szervezés volt a legfontosabb feladatom. Bár már 1944-ben is a posta alkalmazottja voltam, csak 3 év után végeztem postai munkát.

Amikor a kitüntetések átadása után folytatjuk beszélgetésünket, alig tud megszólalni a meghatottságtól, pedig jókedvű, beszédes asszony.

— Nagyon meglepődtem, azt hittem, hogy csak vendégnek hívtak, tekintettel 34 évi munkámra. Hiszen már kétszer kaptam Kiváló dolgozó kitüntetést. Szakszervezeti Munkáért arany fokozat... Ilyen magas kitüntetést... Nem is tudom, mit mondjak... Csak azt végeztem, amit kellett.

— Hogy tudta ilyen hosszú időn át csinálni ezt a munkát?

Kérdésekre őszinte megdöbbenés ül ki az arcára, látszik, hogy még soha nem gondolkodott ezen. Számára természetes volt a társadalmi munka.

— Mert szeretem. Mindig úgy éreztem, teszek valamit az emberekért, a munkatársaimért. Célja, értelme van a munkámnak, az életnek. Megtisztelt, hogy valóban bizalommal fordulnak hozzám ügyes-bajos dolgaikkal az asszonyok és a fiatal lányok is. Amióta bővült a bizalmi jog- és hatáskör, még többet tehetek társaimért. Igaz, nagyobb a felelősség is. Mégis nagyon sok örömet ad ez a feladat.

Dr. Borhidi Mihály már elérte a nyugdíj-korhatárt, de szívesen dolgozik tovább.

Egyedül él, a családot munkahelye pótolja neki. Ha majd mégis nyugdíjba megy, nem marad egyedül. A szakszervezeti munkát folytatja és magával viszi társai szeretetét.

Két Kiváló dolgozó, a népművelő munkáért miniszteri dícséret és a Szakszervezeti Munkáért kitüntetések teljes sorozata dícséri Nagy Géza hivatali és társadalmi munkáját.

— Édesapám kívánságára lettem postás — mondja, de nem bántam meg, igaz „csak” 38 évet töltöttem itt. Az idén már nyugdíjba megyek. Azért nem fogok unatkozni. Az iszl-nek tagja maradok, jobban bekapcsolódom a város közös feladatainak végzésébe is. Feleségem is postás, megvárta, hogy együtt mehessünk nyugdíjba. Lányom, fiam és két unokám van, lesz elfoglaltságom továbbra is.

Míg dolgozom, Gyöngyös 1 postahivatal forgalmi osztályának vagyok a vezetője és szb-titkára. 1943-ban választották meg először, azóta viselve tisztségét a mozgalomban. Kultúrfelelős, termelési felelős, majd szb-titkár lettem.

— Melyik munkája a többi, a hivatali vagy a társadalmi?

— Első a forgalmi osztály vezetése, az 50 dolgozószak-

mai irányítása és a gondjaikkal való törődés, érdekelt képviselője. Nagyon szorosan kapcsolódik a két feladatom egymáshoz. Nem gondolkozom, mikor vagyok szakvezető, mikor szakszervezeti munkás. A kettő soha sincs ellentétben, inkább kiegészítik egymást. Szerencsés helyzetben vagyok, mert hivatalvezetőnk megértő, jó partner. Közös célért dolgozunk és én a szakszervezeti feladataim között is a hivatali munka segítését tartom legfontosabbnak.

Szép sikert értünk el, kilencszer kaptunk Előremértem díszoklevelet. Hivatalunkban 5 szocialista brigád tevékenykedik. A múlt év munkájának eredménye 1 arany, 2 ezüst és 2 oklevél. Minden-

ben számíthatunk a szocialista brigádok tagjaira.

Órabéres távirdamunkás, vonalépítő lettem 1946-ban, amikor a postához szegődtem — mondja Kirschner Jenő, a Soproni Postaigazgatóság Üzembiztonsági osztályának előadója. — Az új-jáépítés időszaka volt. Ekkor kezdtem a társadalmi munkát is. Sajtólevelező voltam. Hívtak is a lapozó...

— Miért nem ment?

— Postás akartam maradni. Hármán voltunk testvé-

rek, mindnyájan postások lettünk. Nyáron jó volt kint a szabadban, azután már az évek is kötöttek. Néha nehéz volt, nagyon, mégis szép, ha visszagondolok rá.

Pár év után a Szombathelyi Műszaki Fenntartási Üzembe kerültem. Tanulni kezdtem. Érettségiztem, elvégeztem a postatiszti tanfolyamot, DISZ-titkár voltam. Közben áthelyeztek Sopronba. Folytatam a társadalmi munkát KISZ-titkárként. A szakszervezetben pedig közönségsszervező voltam, majd kultúrfelelős. Aki megszokja a közönségi feladatokat, annak már hiányzik, ha nincs. 1972-ig osztálybizottsági titkár voltam, 1976-tól a pártbizottság agitációs és propagandafelelőse vagyok. Pártfeladataim elvégzésében nagyon sokat segített az a tapasztalat, amelyet a szakszervezeti és az ifjúsági mozgalomban szereztem.

A fiatalok közül már kiöregedtem, de a szakszervezeti munkát nem lehet abbahagyni. 15 éve vagyok megyei revizor. Az iszt. szám-vizsgáló bizottságban elnöki tisztség is azóta töltöm be.

— Családi életét nem nehezítette a társadalmi munkája?

— Felneveltem a gyerekeimet. Úgy kell beosztani az időt, hogy mindenre jusson.

Kirschner Jenő jó munkáját elismerések kísérték. Kiváló dolgozó, a Honvédelmi Erdemérem tulajdonosa, a szakszervezeti munkáért pedig most kapta harmadik kitüntetését, a bronz és ezüst után az arany fokozatot.

Budapest 72 postahivatal átvételi osztályának dolgozója Deli Károlyné.

— Milyen a munkája?

— Ez már könnyű munka, de 30 évig irányító voltam. Tudja, mit jelent nagy tömeg küldeményt gyorsan és pontosan feldolgozni... éjszaka is. Fiatal lányként jöttem a postához és már 35 szolgálati év áll mögöttem. Jól és gyorsan teltek el az évtizedek. Mindig szerettem a munkámat. Örömet küldtem az embereknek, remélem, csak ritkán bánatot.

A társadalmi munkát bizalmi munkaként kezdtem, úgy húszéves lehettem. 15 éve vagyok osztálybizottsági titkár, azóta iszl-tag is. A régi bizalmi feladata nem volt könnyű. Vezetőink nem kértek tanácsot, nehezen tolmácsolhattuk társaink kérését is. A dolgozók szeretetét viszont mindig éreztem. Bizalommal fordultak hozzám a legszemélyesebb ügyekkel is.

Deli Károlyné szakszervezeti és vöröskeresztes munkája mellett a Martos Flóra brigád vezetését is vállalta. A 9 tagú kis kollektív az ő irányításával szép sikert ért el. Tavaly a szocialista brigádok versenyében arany fokozatot nyertek.

— Hogy tudja egyeztetni hivatali munkáját, társadalmi feladatait és a családi kötelezettségeket?

— Végelentül jó férjem van. Nemcsak lányainak nevelésében segített, hanem az unokáiban is. Olyan ember, aki társ tudott lenni mindenben. Még a gondolko-

zásunk is hasonló. En min-dig csak kértém, a családban és a hivatalban is, így még soha nem kaptam válaszul „nemet”.

A Kiváló dolgozó, a Posta Kiváló dolgozója és a Kiváló Vöröskeresztes Munkáért kitüntetések után megkapta a Szakszervezeti Munkáért kitüntetés arany fokozatát. Élete és munkája példa lehet a mai fiatalok előtt is.

Szirmai Mária

Cséplő Gyuri

A magyar film utat keres. Nagy nemzetközi sikereit, elért helyét a nemzetközi film-piacon ugyanis nemcsak művészi erőneik köszönhette, hanem annak is, hogy a valóság talaján nőtt fel, és érzékenyen reagált a hazánkban végbemenő nagy társadalmi változásokra. Ezt — egyes alkotók úgy érzik — hagyományos módon nem lehet túl-szárnyalni, meg kell újítani a régebbi formákat.

Az egyik kitalálkozó lehetőség: a dokumentarizmus. A Balázs Béla Stúdió az elmúlt években valóságos műhelye volt az ilyen jellegű kísérleteknek. Itt egyrészt behatóan elemző szociográfikus művek születtek, másrészt olyan játékfilmek, amelyek részint a formanyelvet, részint magát a műfajt kívánták mind győke-resebben megváltoztatni.

Itt nevelődött a Jutalom-utazás és a Filmregény ma már ismert alkotója, Dárdai István, és itt dolgozott a Cséplő Gyuri készítője, ifjabb Schiffer Pál is, aki azonban a műhelymunkákon felül kisfilmek egész sorával tér-kepezte fel a mai magyar valóságot.

Ő és társai úgy gondolták, szorosabban kell tapadni a hétköznaphoz, megkeresni a valóban égető problémákat, a mindenkit foglalkoztató gondokat, megoldásra váró kérdéseket.

Ifjabb Schiffer Pál Cséplő Gyuri című filmje tehát nem előzmény nélkül született. Előzmény volt az 1973-74-ben készült Mit csinálnak a cigánygyerekek? is, amely azonban még egyelőre megelégedett azzal, hogy látlele-

kumentumfilm-formában. Ez az új műve azonban már továbblépett, és sajnos, megörökítési lehetőséget keresett, a városban munkát kereső cigánylegény sorsának feldolgozására.

Sikerült is olyan módszert kidolgozni, amely szerencsésen ötvözte a játék és a dokumentumműfaj erőnyeit, s olyan „szereplőket” találni, akik a kamera előtt valóban átéltek a maguk sorsát, nem játszottak. Mindaz, amit látnak azért oly hiteles, oly meggyőző. A rendező, s a forgatókönyvíró mintegy belepillant Cséplő Gyuri életébe, nyomon követte útját, fejlődését: azt a nagy lépést, hogy másmilyen módon akar élni: kitörni a cigánytelep ősi közösségéből, tanulni, dolgozni, megtalálni helyét a világban.

Magáé, Cséplő Gyurié az érdem, hogy ilyen természetesen tudott lenni, s magától értetődően Andor Tamás operatőré, s ifjabb Schiffer Pálé, a rendezőé, s összességében azé a jó kapcsolatok köztük, amely feloldotta a légkört, s a filmesek munkáját természetes közegé tette a fiatal cigánylegény számára.

Sajátos filmszociográfiát látunk tehát, a valóságnak szinte tényszerű leírását. Olyan művet a cigánykérdésről, melyben az alkotók nem az egzotikumot keresték, hanem a tudományos problémákat, s tényleges igényekkel egy megoldatlan kérdés-komplexum körvonalait vázolták fel, sürítve a címszereplő sorsának tükrében.

Ábel Péter

1868-ban a pesti lőpótvárosi postahivatalban a felvevőablak előtt egy ügyfél, kezében 1000 forintos értékvéllel (mivel már akkor is sorba kellett állni) feladásra várva, megöregült, amikor valaki hozzá lépett, hogy átvegye tőle a levelet és a bankjegyet előre megolvassa, majd besietett vele az elzárt hivatali helyiségbe. Az ügyfél, midőn egy ideig várt a vevényre és nem kapta meg, szintén a hivatali helyiségbe ment azt sürgetni. De az illetőt nem találta a hivatalnokok között. A csalo, aki postahivatalnoknak adta ki magát, a hivatali helyiségen és az udvaron át ellilant.

Ekkor vetődött fel először az új magyar postás egyenruha gondolata, visszaemlékezve arra, hogy a szabadságharcot követő Bach-rendszerben, amikor osztrák hivatalnokok dolgoztak a magyar postákon, ily könnyen nem lehetett csalást elkövetni, már a postahivatalnokok feltűnően tarka, rikító piros zubbonyos, fehér nadrágos egyenruhája miatt

Régi történetek

Hosszú volt az út...

sem. De 1868-ban az egyenruhakérdés megoldása nem volt olyan egyszerű.

1867-ben, amikor önállóvá lett a Magyar Posta, a rohamosan fejlődő ipar, kereskedelem meglepő módon megnövelte a posta forgalmát. Az osztrák hivatalnokok helyét magyarok töltötték be, és érdekes módon a postamesterekre mindenki kompetens lévén, így arisztokraták, földbirtokosok, orvosok, jegyzők, papok, tanítók, kocsmárosok, és persze valódi postások is ellátták a postaforalmi teendőket. Ezek szerint a postahivatalbeliek három rétegre tagozódtak: hivatalnokokra, vállalkozókra és műkedvelőkre.

Hivatalnok volt a kinestári postatisztek legfőbbje és néhány valódi postamester és kezelő. Vállalkozók voltak az arisztokraták (tizenkét gróf és báró) és a földbirtok-

osok, akik tisztas rangjukkal be nem érve, a „jó hazafi” címért és a közügyekért való buzgólkodás köpenye alatt kapkodtak el az arra rászorulóknak elől a kegyet. Műkedvelők pedig azok voltak, akik tényleges állások mellett (pl. pap, jegyző, tanító stb.) „postai másodállással” egészítették ki nem túlságosan nagy jövedelmüket. A posta személyzetének tehát egyharmada értette hivatalát, úgy, mint azt értenie kellett volna mindnek. A vállalkozók és kontárok, műkedvelők nyeglén fogták fel ezt a feladatukat. Szaktanfolyam nem volt, azt csak később, amikor a valódi postamesterek kerültek túlsúlyba, akkor rendszeresítették.

Tehát a mündért, a postás uniformist elvetették, mert a postások kétharmad része két széken ülő postamester

volt. Milyen mulatságos is lett volna, ha a kántortanító munderba bújva öntötte volna az ábécét nebulói fejébe. Vagy a kocsmáros paszományos sapkában szolgált volna ki szomszjas tanyai vendégeit. Még legálább, ha a postai szolgálat időhöz lett volna kötve. De éjjel-nappal az ügyfelek rendelkezésére álltak, már amennyire álltak. Gyökéres reformra volt előbb szükség, ami — nem kellett hozzá csak öt év — be is következett.

1873-ra fölépült az ország és a főváros legnagyobb postapalotája, a Főposta, a mai Budapest 4, amely szinte szimbóluma lett a világhírre szert tevő magyar postának. 1874-ben a magyar postások egyenruháját is szabályozták. Főtisztek, tisztsek, gyakornokok, postamesterek, kiadók és postalegények — most már főfoglalkozású postásokként — magyar egyenruhában feszítve vigyáztak a szolgálat és a szolgáltatás rendjére.

Halmi Ida

Hogyan állnak a posta szociális beruházásai?

Olvasóink tapasztalták, hogy lapunknak ezen az oldalon hónapról hónapra olyan közérdekű kérdésekkel foglalkozunk, melyek sok-sok postás dolgozót érintenek. A mostani a legfontosabbak közé tartozik, mert a szociális ellátottság életszinvalonként jelentős alkotóeleme, tehát fejlesztését ugyanúgy tervezniük, mint az ágazati-technikai előrehaladást. A tervek megvalósulását évről évre mérhetjük adatokkal, tényekkel — új létesítményekkel, jobb körülményekkel. Most nagytónál alá az ötödik ötéves tervidőszak szociális beruházásait tesszük: mit tud nyújtani a posta azért, hogy a dolgozók munkahelyi közérzete jobb legyen?

A kiemelt szociális beruházások gazdája a Posta Központi Beruházási Iroda. Első útunk ide vezetett, ahol Valtér Ferenc igazgató és Jászai Zoltán osztályvezető segítségével meglevőnek az asztalra terített program.

Fejlődnek az üdülők

Vegyük sorra a program fontosabb pontjait, kezdjük az üdülőházzal!

— 31 millió forintos beruházással négy ütemben készül a balatonalmádi üdülő rekonstrukciója. Az első ütem már befejeződött: épületalakítással mosdók, zuhanyozók, vécék épültek, megoldottuk a melegvíz-elátást, ezzel javítottuk az egészségügyi ellátás feltételeit. A második ütemben kerül sor a konyha és az étterem rekonstrukciójára, ennek előkészítése most folyik, a munkálatokat 1979-ben kezdik. Harmadik ütem: az üdülőszálló tartozásának kivétel. Ez még az idén elkezdődik. Az utolsó ütem még csak terv, ugyanis a megvalósuláshoz engedély kell: szeretnénk lebontani a fa turistaházakat, helyükre egy korszerű üdülőszállót kerülni.

— A fenyvesi üdülőt téli üdülőt. Most kerül sor az

A tervezés feltétele az anyagi alap biztosítása. Mennyi pénz áll rendelkezésükre az ötödik ötéves tervben?

— A szakszervezet elnöksége és a vezérigazgatóság közötti megállapodás szerint a teljes postai beruházási keret 3 százaléka fordítható szociális, kulturális fejlesztési célra. Ez nem kis összeg: 445 millió forint. Azt is el kell mondanunk, hogy ehhez pluszként jönnek az új postai létesítmények, amelyeknek természetesen tartozékai a szociális létesítmények (konyha, ebédlő, öltöző, fürdő, orvosi rendelő stb.), még hozzá a legkorszerűbb kivitelezésben. Ezek egy-egy nagy beruházásnak 5–10 százalékát teszik ki. A mostani tervidőszakban például új létesítmények születnek Debrecenben, Egerben, Győrött, Salgótarjánban, Mosonmagyaróváron, Szekszárdon, Pakson — és ezzel nincs is vége a felsorolásnak.

elavult konyha és étterem korszerűsítésére, illetve mintegy 27 millió forintot ráfordítással új építünk. Ezzel a létesítménnyel megoldódik a személyzet ellátottsága is. Mivel Balatonfenyvesen két üdülési idény között oktatás is folyik, tantermet is építünk. 1978-ban valószínűleg kezdődik a kivitelezés, 1980-ra fejeződik be.

— 1979 szeptemberétől 1981-ig tart a zirci gyermeküdülő átalakítása, 14 millió forintot költséggel. Sok apróbb munkát kell itt elvégezni, úgy, hogy az üdülést csak egy évig szüneteljen.

— Hogy dolgozók tudulási feltételeit tovább javítsuk, a SZOT-tal közösen is van beruházásunk, Lellén és Hévízen. A megállapodás szerint az üdülők szobáinak 50 százalékát húsz évig a posta használja.

Óvodák, bölcsődék

Térjünk át a gyermekintézményekre, amelyek iránt az igények egyre növekednek!

— Időben egy kicsit menjünk vissza! 1975-ben készült el legnagyobb gyermekintézményünk, a Zágrábi úti óvoda. Alig több, mint három esztendő telt el azóta, de máris kinőttek. Ezért meg ebben az ötéves tervben bővítjük; így több gyermeket tudunk majd elhelyezni. Úgy döntöttünk, hogy a bővítés során tornatermet is építünk, segítséget nyújtunk ahhoz, hogy a gyermekek már kicsi korban megszokják az egészséges életmódhoz tartozó mozgást, testedzést. Ezzel a programmal országosan is az úttörők közé tartozunk, meg nagyon kevés óvoda dicsékedhet saját tornateremmel. Kivitelezése 1979–80-ban várható.

— A fővárosban még egy gyermekintézmény előkészítése folyik, a Goldmark Károly utcai 100, illetve 60 személyes óvoda-bölcsőde megépítése. Az Alma-réten, gyönyörű környezetben, ugyanakkor könnyen megközelíthető helyen lesznek majd a gyerekek. Jelenleg készíti az Iparterv a tanulmánytervet, a kivitelezés 1979–1980-ban kezdődik, befejezése áthúzódik a hatodik ötéves tervre. A létesítmény — előzetes becslések szerint — 45 millió forintba kerül.

— Hogy ne csak Budapestről szóljunk, el kell mondani, hogy vidéken a kooperáció van előtérben. A tanácsai óvodákban vásárolnak az igazgatóságok férőhelyeket, ezzel segítenek a szülők-

nek gyermekeik elhelyezésében.

A posta jelenlegi legnagyobb szociális beruházása a női munkásszálló.

— Igen, az „Egyéb” című szócím alatt ez áll az első helyen. Legnagyobb méretű szociális beruházásunk, kivitelezési költsége 73 millió forint. Az Üllői és a Zágrábi út sarkán, a férfi munkásszálló szomszédságában épül, 7 emeletes. 1978 őszén kezdődött a kivitelezés, az idén megtörténik a műszaki átadás, úgy, hogy a jövő év elején már elfoglalhatják lakói.

— A Posta Sport Egyesület létesítményeinek bővítésére is gondoltunk, új öltözőjük lesz, jövőre elkészül. A beruházások előkészítése befejeződött, a munka júniusban megkezdődik.

— Évről évre igyekszünk előbbre lépni egy-egy postaszerv szociális ellátottságában. A Posta Központi Műszaki Hivatal szociális épületéhez új szárny épül, étterem, tálláló konyhával, az ólommal dolgozók részére fekete-fehér öltözővel, ami azt jelenti, hogy külön helyiség van az utcai és külön a munkaruhák részére, s a kettő közt helyezkedik el a zuhanyzó.

— A Posta Központi Javítóüzemben az üzemépület bővítésével párhuzamosan megoldják a konyha bővítését, illetve korszerűsítését. Kapacitása 1000 adagos lesz. Most dolgoznak a tanulmányterven, előreláthatólag 1980-ban kezdenek hozzá az építkezéshez.

— Elsősorban ipari jelle-

gű üzemekben igyekezünk korszerűbb körülményeket teremteni, egyrészt a munkához, másrészt a szociális ellátáshoz. Vidéken is folyik, illetve folytatódik a korszerűsítés: ipari üzemek létesül-

Lakásépítési akció

A posta nagy erőfeszítéseket tesz, hogy dolgozói a lehető legkedvezőbb feltételek között juthassanak lakáshoz. Ennek egyik része a munkásszállás-építési akció.

— 1977-ben indult el az első ilyen akció. A Fővárosi Tanácsal történt megállapodás alapján — három társberuházóval — a József Attila lakótelepen öt, összesen 100 lakásos épület készül, ebből 36 lakás lesz postai dolgozóké. A posta ipari kapacitást is ad a kivitelezéshez, öt épület alapozásához és két épület szakipari munkájához. A befejezés dátuma 1979, közben — egy-egy épület átadásával — folyamatos lesz a beköltözés. A lakások mérete 40–64 négyzetméter, 80 szálalékuk kétszobás, 20 szálalékuk háromszobás. Egy négyzetméter ára 9 ezer 278 forint. A lakások postaszerve-

nek, s ezekhez szociális létesítmények is kapcsolódnak. Példaként említem Leninvárost vagy Kaposvárt, ahol új telephely, illetve új, távbeszélőközpont építése kezdődik.

vek közötti elosztása megtörtént, és a Postavezérigazgatóság a Postások Szakszervezetével egyetértésben lakásonként 80 ezer forintot átutalt.

— Szeretnénk tovább bővíteni a lakásépítési akciót, sajnos, megnehezíti a helyzetünket, hogy közművesített területet nemigen lehet találni.

A felsorolást befejezve arról szeretnénk hallani, hogyan tervezik, hogyan tartják kézben a szociális beruházásokat.

— A tervezési irányelveket — a szociálpolitikai ügyosztály és a szakszervezet felmérése alapján — a beruházási iroda készíti, ehhez a munkához ugyanis mi rendelkezünk megfelelő szakemberekkel. Az irányelveket a Postavezérigazgatóság és a szakszervezet hagyja jóvá.

Kivitelezési gondok

Együttműködésünk szoros, nagyon jó. A programot mindig egyeztetjük a majdani üzemeltető postaszervvel. Azzal, hogy egy kézben van az irányítás, tervszerűen végezhető a munka. A jelenlegi ötéves tervben kicsit megkésztünk a szociális beruházások előkészítésével, mert a tételes program csak 1975 végére születte meg. A VI. ötéves terv előkészítése azonban már az idén elkezdődött, így 1979-ben már rendelkezésünkre áll a terv, tehát az egyes témákkal részleteiben foglalkozhatunk, idejében. Ez azért is egészséges, mert lehetővé válik, hogy egyes létesítményeink öt év alatt folyamatosan lépjenek üzembe, és ne a tervidőszak végére torlódjon az átadásuk.

Országos gond az építőipari kapacitás elégtelensége. Mennyire érzí ezt a posta?

— A kivitelezés a legnagyobb gondunk. Főleg Budapesten. Szinte lehetetlen szociális beruházások kivitelezésére vállalatot találni. Mert a nagy építőipari vállalatok számára a 10–15 milliós tételek túlságosan kicsik, a

ktész-ek számára pedig túl nagyok. Emiatt húzódik például a budai gyermekintézmény építése is. Próbálkozunk vidéki vállalat felkutatásával is, de reménytelenül. Valamilyen országos megoldásra lenne szükség. Ahogyan a lakótelepek építésére kapacitáselosztás történt, ugyanúgy a szociális-kulturális beruházások kivitelezése is központi kapacitáselosztást igényelne. Ebben az esetben tudnánk ugyanis pontosan tervezni, mert így előre látnánk, milyen kapacitásra számíthatunk. Ez azonban, sajnos, nem rajtunk múlik, ezért ott kell lépünk, ahol lehetőséget látunk. Gondjaink a jövőben tovább növekedhetnek. Ennek egyik oldalát szívesen vállalkozunk a posta beruházási keretének növekedésével magasabb lesz a szociális célokra fordítható 3 százalék is. A másik oldal viszont már kedvezőtlen, mert nő az építőipari kapacitás iránti igényünk. Jó lenne előre látni a kérdéseket, ugyanis a következő ötéves tervben a posta szociális létesítményeinek fejlesztése nem pénz, hanem kivitelezés kérdése lesz.

A szociális beruházások terve nem változik

Talán a vezérigazgatóságon kellett volna kezdeni a témával kapcsolatos beszélgetést, de a körülmények kényszerítették sorrendváltatásra.

Bakos Jánosnak, a beruházási szakosztály csoportvezetőjének azonban volt hozzátennivalója az eddig elmondottakhoz.

— Amit előljáróban nagyon fontosnak tartok: az idén életbe lépett módosított szabályozórendszer elég jelentősen csökkentette a posta öt évre szóló beruházási keretét. Ennek ellenére a vezetés úgy döntött, hogy a szociális-kulturális célokra eredetileg tervezett keretszöveget nem változtatjuk meg. Ez a szemlélet is érzékelteti, milyen fontosnak tartjuk, hogy dolgozóink ellátottságát minél nagyobb mértékben javítsuk.

A tájékoztatáshoz itt is segítőként a papír, a betűk, a számok.

— A Postaber. kiemelt szociális beruházásain kívül ter-

Sándortól, a szociálpolitikai ügyosztály főelőadójától kaptam, aki csatlakozott beszélgetésünkhöz.

— Az érde. „háttér” óvoda léte nagyon fontos két szempontból is: egyrészt a szülők válláról leveszi a gondot, nem kell esetleg fizetési nélkül szabadságot kiadniuk, hogy a gyerekekkel otthon maradhassanak, másrészt a postaszervek számára sem mindegy, hogy hány dolgozóknak kell ilyen címen kényszerszabadságra mennie.

— Nagy fájdalomunk — folytatta Bakos János —, hogy a balatonszabadi gyermeküdülő nagyon rossz állapotban van, márpedig az üdülők építését tiltó rendelkezés, továbbá a szabályozási terv miatt tíz éven belül bizonyára nem lesz lehetőségünk új építésére. Ezért olyan megoldást választottunk, amelyet saját erővel megoldhatunk. A POTI valódi postamunkában elkészítette a rekonstrukciós tervet, a kivitelező pedig a POKMÜ lesz; várhatóan még az idén elkezd. Ezzel a munkával legalább tíz évre meghosszabbítjuk a gyermeküdülő életét.

— Egy turnusban 56 gyerek üdülhet — teszi hozzá Kiss Sándor.

— A Postaber-nél említett SZOT-posta üdülési kooperációja mellett részt veszünk a Siófok-Aranypart kiemelt üdülőtér építésében is, 50 férőhellyel. Az épület váza már kész. Itt ismét lehetőség nyílik arra, hogy egy idényben több száz postás dolgozó töltsön szabadságát gyönyörű helyen, korszerű környezetben.

Épül a női munkásszálló

Mivel a most kivitelezés alatt levő szociális beruházások között a legjelentősebb a női munkásszálló, Kiss Sándortól erről kérünk meg rövid tájékoztatást.

— Az épület hétmeletes, két lépcsőháza van, az egyikből megközelíthető a 200 személyes munkásszálló, a másodikkal pedig a 150 személyes kollégium, és innen érhetők el az 50 személy befogadására alkalmas vendégszobák.

— A munkásszállóról a legfontosabbak: A háromágyas szobák területe 13 négyzetméter, az előtereké 3,6 négyzetméter. A szobákhoz mosdó tartozik, 50 literes hűtőszekrény, szekrény, három heverő, kárpitozott ülőgarnitúra, olvasólámpák, az éjjeliszekrényhez épített könyvespolc. Szőnyeg, képek, zöld növények teszik majd otthonossá a kis lakosztályokat. A közös helyiségek: minden szinten klubhelyiség televízióval, zuhanyzóval, teakonyha, mosókonyha, szárító, vasaló, varroda. Központi konyha, étterem, könyvtár, olvasó áll majd a lakók rendelkezésére.

Hogy mennyire és milyen sokan várják a női munkásszálló elkészülését, arról később három telefonbeszélgetés tanúskodik.

Czeizner Mária, a Budapesti Postaigazgatóság szociálpolitikai csoportvezetője: Előzetes felméréseink szerint a mi területünkön nagy az érdeklődés az új szálló iránt. Elég sok fiatalunk van, aki albérlésben lakik, továbbá két fiók munkásszállónk működik (kényszerhelyzetben), az egyik Dunakeszin (régiben hétvégi üdülő volt), ahol 10 nő és 10 férfi lakik, a másik a Majakovszkij u. 50-es számú öreg házban, ahol egy háromszobás lakást bérlünk, 1948 óta, 15 lakó számára. Dunakeszin jobbak a körülmények, a pesti házban kevésbé, mert zsúfoltabb. Azt reméljük, hogyha megnyílik az új szálló, a Majakovszkij utcából minden-

— A vidéki szociális beruházások között meg kell említeni, hogy a szociális beruházási keret terhére a szakszervezettel egyetértésben 10 millió forintot biztosítottunk a pécsi ipari telephelyen felépítendő új konyhaüzemre és étteremre.

Korábban már szó esett arról, hogy a VI. ötéves terv előkészítése elkezdődött.

— Először, ami igen lényeges: a VI. ötéves tervben mintegy 650–700 millió forint áll majd rendelkezésünkre szociális-kulturális beruházásokra. Hogy ez a nagy összeg hova kerül? Először lépésként a szociálpolitikai ügyosztály — a szakszervezettel egyetértésben — tervjavaslatot készített, s azt az illetékes szervek megkapták; július végén került a szakszervezet elnöksége elé. Az irányelvekről néhány szót: első helyen szerepel a jelenlegi ötéves tervből áthúzódo létesítmények befejezése. Válszituatiónak fontosnak tartjuk dolgozóink üdülési lehetőségeinek fejlesztését. 1980-ig nagyjából megtörténnek a korszerűsítések, ezért 1981-től bővítéseket tervezünk. Ami új: a következő öt évben a központi keretből többet akarunk vidéki igazgatóságainknak juttatni, sőt a zömét. Ezzel kívánjuk segíteni őket saját gyermekintézmények létesítéséhez.

— Ismételtén, aláhúzottan elmondom, hogy a vezérigazgatóságon a nagy ágazati beruházások nem szorítják háttérbe a szociális-kulturális beruházásokat, sőt kiemelten kezeljük, érezzük ezek súlyát, fontosságát.

képpen, de remélhetőleg Dunakeszről is átvészi a lányokat.

Ezt reméli Csók Eszter is, aki hat éve lakik ott.

— Csoportokról kerültem a fővárosba, 12 éve, itt végeztem el a postaforgalmi technikumot, a postánál nyolc éve dolgozom (most Budapest 1. hivatalban). Diákkoromban albérlésben laktam, lényegesen javult a helyzetem, amikor a postás szállóba kerültem. Négyen vagyunk egy szobában (a másik két szoba 5, illetve 6 ágyas), jól összeköltözött kis társaság. Nagyon várom az új női munkásszálló megnyitását, ahol bizonyára minden szempontból többet tudnak nyújtani ahhoz, hogy szabad időnkkel kelemesebbé tegyük és barátságos otthonra találjunk, hogy jó legyen a közérzetünk, kiegyensúlyozott az életünk.

Czotter Terézia, Budapest 112 postahivatal:

— Csepelen lakom albérlésben, onnan járok dolgozni a Fehérvári útra. Keresgálem a hivatal környékén lakhatási lehetőséget, de 1000 forint alatt szoba sem álltak velem. Csepelen 400-át fizetek, a szoba kicsi, fürdősi lehetőség nincs. (Fizetés 2900 forint). Már megfordult a fejemben, hogy Csepelen keresek munkát, de nem tudnám itt hagyni a munkahelyemet, nagyon szeretem. Esti tagozaton végeztem a postaforgalmi szakközépiskolát, tavaly érettségiztem. Továbbtanulási terveim is vannak, szeretnék tisztá tanfolyamra menni. Bizony, nagyon boldog lennék, ha bejuthatnék az új női munkásszállóba. Anyagilag sem mindegy, de ennél is fontosabb, hogy kulturált környezetben lakhatnék, ami a tanulás miatt is fontos.

A különböző fővárosi postaszerveknél bizonyára sok olyan véleményt hallhatnánk, mint az idézett két fiatalé. Ezért csak annyit teszünk hozzá: mielőbb teljen meg élettel a szép, új női szálló.

Bánhidi Eva

Játék – alkotó fantáziával

POSTÁS DOLGOZÓ 7

